உ

கணபதி துணை

186

மகா வைத்தியநாதையர்

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

எழுதியது

கேஸரி அச்சுக்கூடம்

சென்னை

1936

[விலை அணா ஆறு

முகவுரை

அவ்வப்பொழுது நான் எழுதி வெளியிட்டு வந்த சங்கீத வித்துவான்களுடைய சரித்திரங்களில் இது மூன்றாவதாகும். மகா வைத்தியநாதையரோடு பல வருஷங்கள் நான் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். அதனால் அறிந்த பல செய்திகள் இதன்கண் தொகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது முதலில் 'கலைமகள்' என்ற பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.

மகா வைத்தியநாதையருடைய சரித்திரச் சுருக்கமொன்றை அவர் தமையனாராகிய ஸ்ரீ இராமஸ்வாமி ஐயர் 'மகா வைத்தியநாத விஜயஸங்கிரகம்' என்ற பெயரிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றார். தம்முடைய இளவலின் மீதுள்ள அளவற்ற அன்பினால் அவர் எழுதியிருக்கும் விஷயங்களிற் சில இக்காலத்தில் மிகைபோலத் தோற்றும். ஆயினும் அப்புஸ்தகத்திலிருந்து பல விஷயங்களை நான் அறிந்து கொண்டேன்.

சில வகைகளில் எனக்குக் குருவாகச் சொல்லத்தக்கவரும் சில விஷயங்களில் என்பால் மிக்க அன்பராக நினைக்கத் தக்கவருமாகிய மகா வைத்தியநாதையரைப் பற்றி என் ஞாபகத்திலேயே சுருண்டு கிடந்த இச்செய்திகளை இந்த உருவத்தில் வெளிப்படுத்தச் செய்த இறைவன் திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

சென்னை
24-12-36.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்

உ

கணபதி துணை

மகா வைத்தியநாதையர்

(1844 - 1893)

முன்னுரை

தமிழ்நாட்டில் சங்கீதக்கலையை முறையாகப் பயின்று கர்நாடக சங்கீதத்தினல் விளையும் இன்பத்தை யாவரும் நுகரும் வண்ணம் செய்த வித்துவான்களுக்குள்ளே சமீபகாலத்தில் மிகவும் சிறந்து விளங்கிய மகா வைத்தியநாதையரென்னும் சங்கீத சிகாமணியின் புகழானது இந்நாடு முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறது. மகா வைத்தியநாத சிவனென்றும் அவர் வழங்கப்படுவார். அவரது இசையின் இனிமையை நேரே அனுபவித்து உணர்ந்து இன்புற்றவர்களிற் சிலர் இக்காலத்திலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பழைய ஞாபகம் உண்டாகும் போதெல்லாம் மகா வைத்தியநாதையருடைய நயமான இசை காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருப்பதாகவே தோற்றும். தஞ்சையில் இருந்து விளங்கிய தாளப்பிரஸ்தாரம் சாமாசாஸ்திரிகள், பல்லவி கோபாலையர், வீணைப் பெருமாளையர், த்ஸௌகம் சீனுவையங்கார் முதலிய பெரிய வித்துவான்களுக்குப் பிறகு சிறந்த கீர்த்தியுடன் விளங்கியவர் அவர்.

இ ய ற் கை

அழகிய பொன்னிறமான வடிவம், திருநீறும் கண்டிகையும் தரித்த சைவத்திருக்கோலம், குளிர்ந்த பார்வை, அடக்கமான தோற்றம், இனிய வார்த்தைகள், காட்சிக்கு எளிமை, சிவபக்தி ஆகிய இவ்வளவும் வைத்தியநாத சிவத்தை நினைக்கும்பொழுது மனத்தில் ஒருங்கே தோன்றி இன்புறுத்துகின்றன. அவருக்கு அவரே ஒப்பு. மற்றொருவரைக் கண்டு, 'மகா வைத்தியநாத சிவத்தின் ஞாபகம் வருகிறது' என்று சொல்ல முடியாது. அந்தக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் உலவி, தாம் கானம் செய்யும் இடங்களை யெல்லாம் கந்தர்வலோகம் ஆக்கிய அந்தச் சங்கீத சாகரத்தினுடைய திறமை பிற்காலத்தில் ஒருவருக்கும் அமையவில்லை; முன்பு இருந்ததாகவும் தெரியவில்லை.

ஊரும் தந்தையாரும்

வைத்தியநாத சிவத்தைத் தன் பெயரோடு சார்த்தி வழங்கும் பேறுபெற்ற ஊர் வையைச்சேரி என்பது. அது சோழநாட்டில் தஞ்சாவூருக்குக் கிழக்கே திட்டையென்னும் ஊருக்கு வடக்கே உள்ளது; மிகவும் புராதனமான சிவஸ்தலம்; அங்கே எழுந்தருளியுள்ள ஸ்வாமியின் திருநாமம் அகஸ்தீசுவரரென்பது. அவ்வூரில் தமிழிலும் சங்கீதத்திலும் பயிற்சியுள்ளவர்களும் சிவபக்திச் செல்வம் வாய்ந்தவர்களுமாகிய சிலர் இருந்தனர். அவர்களுள் துரைசாமி ஐயரென்ற வித்துவான் ஒருவர். அவர்

தந்தையாரும் சங்கீத வித்துவானாக விளங்கியவர். துரைசாமி ஐயர், "பெருஞ்சரண்மா மறையோரும்" என்று காளமேகத்தால் திருவானைக்காவுலாவிற் சிறப்பிக்கப் பெற்ற மழநாட்டுப் பிரகசரண வகுப்பைச் சார்ந்தவர்; அவர் கௌண்டின்ய கோத்திரத்தினராவர். பஞ்சநதையரென்பது அவரது சர்மா நாமம். பழைய காலத்திலிருந்த பெரிய சங்கீத வித்துவான்களால் இயற்றப்பெற்ற தமிழ் வடமொழி தெலுங்குக் கீர்த்தனங்கள் பல அவருக்குப் பாடம் உண்டு. தஞ்சை அரண்மனையைச் சார்ந்த சங்கீத வித்துவான்களுடைய கோஷ்டியிற் பெயர் பெற்றவர்களும் ஸம்ஸ்கிருதம் தமிழ் தெலுங்கு ஆகிய மூன்று பாஷைகளிலும் கீர்த்தனங்கள் இயற்றியவர்களும் பல்லவி பாடுவதில் திறமை உடையவர்களும் வையைச் சேரியை ஊராக உடையவர்களுமான ஆனை, ஐயா என்பவர்களின் பரம்பரையிற் பிறந்த ஒருவருடைய குமாரியையே அவர் பத்தினியாக அடைந்தனர்.

துரைசாமி ஐயர் சிறந்த சிவபக்தர். அடிக்கடி திருவையாறு சென்று ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரர் சந்நிதியிலும் ஸ்ரீ தர்மசம்வர்த்தனி அம்பிகை சந்நிதியிலும் நின்று மனமுருகிப் பக்தி பரவசராகிக் கீர்த்தனங்கள் பாடித் துதிப்பது அவருடைய வழக்கம். சித்திரை மாதத்து ஸப்த ஸ்தான உத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரர் திருப்பழனம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்கு எழுந்தருளுகையில் அவர் பஜனை செய்யும் கோஷ்டியோடு சேர்ந்து பாடிக்கொண்டே

உடன் செல்வார். அவருக்கு நான்கு குமாரர்கள் இருந்தனர். அவர்களுள் மூன்றும் புதல்வரே வைத்தியநாதையர். அவர் பிறந்த வருஷம் குரோதி. வைத்தியநாதையருக்கு மூத்தவர்கள் சாம்பமூர்த்தி ஐயர், இராமசாமி ஐயர் என்னும் இருவர்; இளையவர் அப்பாசாமி ஐயர் என்பவர்.

இளமைப் பருவம்

துரைசாமி ஐயர் தம் குமாரர்களுக்கு உரிய காலத்தில் சங்கீதம் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்கினர். அவர்களுள் இராமசாமி ஐயரும் வைத்தியநாதையருமே அதிற் சிறந்த அறிவு வாய்ந்தவராயினர்.

சங்கீதம் பயின்றதோடு தமிழிலும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் உள்ள கருவி நூல்களை அவ்விருவரும் கற்று வந்தனர். வைத்தியநாதையருடைய சாரீரம் மிகவும் இனிமையுடையதாக இருந்தது. அவரும் இராமசாமி ஐயரும் ஒருங்கே தந்தையாரிடத்தில் இசை பயின்று வரும்போது இருவரின் திறமைகளும் தந்தையாருக்கு மிக்க மகிழ்வை ஊட்டின. தமக்கு எவ்வளவு தெரியுமோ அவ்வளவையும் அவ்விருவருக்கும் துரைசாமி ஐயர் கற்பித்தார். பின்பு சங்கீத லட்சண சாஸ்திரங்களை அவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டுமென்னும் அவா அவருக்கு உண்டாயிற்று. தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றியாகிய அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயலுக்கு உரிய வழிகளை அவர் தேடலானர். அக்காலத்தில் தஞ்சையைச் சார்ந்த

மகாநோன்புச் சாவடியில் *வேங்கட சுப்பிரமணிய ஐயர் என்னும் சிறந்த சங்கீத வித்துவான் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சங்கீதப் பயிற்சியும் சங்கீத லட்சண சாஸ்திரங்களில் சிறந்த அறிவும் உடையவர். அவர்பால் தம் குமாரர்கள் இருவரையும் துரைசாமி ஐயர் ஒப்பித்துக் கற்கச் செய்தார்.

இரட்டையர்

இளமை தொடங்கியே இராமசாமி ஐயரும் வைத்தியநாதையரும் இரட்டையர்களைப் போலவே பழகிவந்தனர். தசரத சக்கரவர்த்தியின் குமாரர்கள் நால்வருள் இராமனும் லக்ஷ்மணனும் ஒருங்கே சேர்ந்து பயின்றதைப்போல இவர்கள் இருந்தனர். இராமசாமி ஐயருக்குத் தமிழில் மிகுதியான விருப்பம் உண்டு. ஆதலின் சில தமிழ்நூல்களைத் தக்கவர்களிடம் ஓய்வு நேரங்களில் பாடங்கேட்டு வந்தார். வைத்தியநாதையருடைய சாரீர இனிமை இராமசாமி ஐயருடையதைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்கியது. ஆயினும் அவர் இராமசாமி ஐயர்பால் மரியாதையும் அன்பும் உடையவராகவே ஒழுகி வந்தார்.

இளமையில் முதிய அறிவு

வைத்தியநாதையர் ஏழாம் பிராயத்திலேயே இராகம் பல்லவி பாடும் திறமையை அடைந்தார். ஒன்பது பிராயத்திற்குள் சங்கிரக சூடாமணி, சங்

*பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் இவர்பால் சங்கீதம் பயின்றனர் என்பர்.

கீத ரத்னாகரம் முதலிய லட்சண நூல்களைக் கற்று ஆராய்ந்து தெளிந்தனர். அவருடைய சாரீரம் அவர் நினைத்த வழியெல்லாம் இயங்கிவந்தது; மூன்று ஸ்தாயியிலும் அது செல்லும். ஆறுகாலமும் அவர் பாடுவார். ஆதலின் லட்சண சாஸ்திரங்களில் உரைக்கப்பட்டவைகளை அவர் தாமே பழக்கம் செய்து அவ்விலக்கணங்களை அநுபவ சாத்திய மாக்கி இன்புற்றனர்.

தஞ்சை நகரத்திலும் அதனைச் சார்ந்த மெலட்டூர், திருவையாறு என்னும் ஊர்களிலும் அக்காலத்தில் சங்கீத வித்துவான்கள் சிலர் இருந்துவந்தனர். சங்கீதக் கலையின் பல துறைகளில் பயின்று தனித் தனியே ஒவ்வொரு வகையிலும் அவர்கள் சிறப்புப் பெற்று அங்கங்கே இருந்த பிரபுக்களின் ஆதரவைப்பெற்று வாழ்ந்தனர். வைத்தியநாதையருடைய தந்தையார் அவரைப் பல சங்கீத வித்துவான்களுக்குப் பழக்கம் செய்வித்தனர். அதனால் அவர்கள் பால் தனித்தனியே அமைந்திருந்த ஆற்றல்களை யெல்லாம் அவர் உணர்ந்து அத்தகைய துறைகளிற் பயின்று சங்கீதத்தின் பரப்பை நன்றாக அறிந்தனர்.

சிறிய பிராயத்தில் பெரிய துறைகளிலெல்லாம் லட்சண அறிவுடன் பயிற்சி வாய்ந்த அவருடைய பெருமை அப்போது சங்கீத வித்துவான்கள்பாலும் பிரபுக்கள்பாலும் பரவலாயிற்று. பிரபுக்கள் தங்கள் வீட்டில் நடைபெறும் விவாகம் முதலிய விசேஷங்களுக்கு அவரை வருவித்து அவருடைய சங்கீதத்தைக் கேட்டு உபசரித்து ஸம்மானம் செய்து அனுப்பு

வார்கள். அவர் பாடும்பொழுதெல்லாம் உட னிருந்து இராமசாமி ஐயரும் பாடிவருவார். பல மகா சபைகளில் அவருடைய பாட்டு நடைபெறலாயிற்று. 'வைத்தியநாதையர் சங்கீதம்' என்ருல் திரள் திரளாக ஜனங்கள் கூடிக் கேட்க வருவார்கள்.

புதுக்கோட்டையிற் பெற்ற சிறப்பு

அவருடைய பத்தாவது பிராயமாகிய ஆனந்த வருஷத்தில், புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானாதிபதியாக விளங்கிய இராமசந்திரத்தொண்டைமானென்னும் வேந்தர் அவரைத் தம் தர்பாரில் பாடவேண்டு மென்று விரும்பி அழைத்தனர். அவர் சென்ருர். பச்சைமிரியன் ஆதிப்பையருடைய பரம்பரையின ராகிய வீணை சுப்புக்குட்டி ஐயர், வீணை சுப் பையர் முதலிய சங்கீத ரத்னங்கள் கூடிய மகாசபை யில் அவ்விளைய சங்கீத சிகாமணி இசையமுதத் தைப் பொழிந்தார். அதனை நுகர்ந்து இன்புற்ற யாவரும், "இவர் தெய்வப் பிறவியே!" என்று கொண்டாடினுர்கள். சங்கீத வித்துவான்கள், "இவ் வளவு இளமையில் இத்தகைய தேர்ச்சியும் சாரீர இனிமையும் வாய்ந்தவர்களைக் கண்டறியோம்; கேட் டும் அறியோம். சங்கீதத்தின் தவப்பயனே இங்ஙனம் வந்ததுபோலும்!" என்று கூறி மகிழ்ந்தார்கள். தம் முடைய காலமெல்லாம் சங்கீதத்துக்கென்றே அர்ப் பணம் செய்து பயின்றவர்க்கல்லவா அதனுடைய அருமை பெருமை தெரியும்? புதுக்கோட்டை அர சர் பின்னும் சில நாட்கள் அவரை அங்கே இருக்கச்

செய்து அவருடைய சங்கீத வெள்ளத்தில் மூழ்கி மகிழ்ந்து பல உயர்ந்த ஸம்மானங்களைச் செய்தனர். அங்கே இருந்தகாலத்தில் அந்நகரில் இருந்த சுப்புக்குட்டி ஐயர் முதலிய சங்கீத வித்துவான்களிடத்தில் வைத்தியநாதையர் சங்கீத சம்பந்தமான பலவிஷயங்களை அறிந்துகொண்டனர்.

தமிழ்ப்பயிற்சியை விருத்தி செய்துகொண்ட இராமசாமிஐயர் செய்யுள், கீர்த்தனம்முதலியவற்றை நன்றாக இயற்றும் ஆற்றலைப் பெற்றனர். நினைத்த பொருளை அமைத்து விரைவிற் பாடுவார். புதுக்கோட்டையில் இருந்தபொழுது மழவராயனேந்தலிலிருந்து வந்த தமிழ் வித்துவானொருவர் அங்கே அரசர் முன்னிலையில் அவதானம் செய்தனர். அப்பொழுது அந்தச் சபையில் வைத்தியநாதையரும் இராமசாமி ஐயரும் இருந்தனர். அவதானம் நிறைவேறியபின்பு அதனைச் சிறப்பித்து ஒரு கீர்த்தனத்தை இராமசாமி ஐயர் இயற்றிப் பாடிக்காட்டினர். அவருடைய கவித்துவசக்தியை யாவரும் பாராட்டினார்கள்.

முத்துராமலிங்கசேதுபதி மன்னர் பாராட்டியது

தமது பதினேராம் பிராயத்தில், வைத்தியநாதையர் மதுரையில் இருந்த பல அன்பர்கள் விரும்பியபடி அங்கே சென்று ஸ்ரீ மீனுட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயத்திலும் சில பிரபுக்கள் வீட்டிலும் இனிய கானம் செய்து ஸம்மானங்கள் பெற்றனர். அப்பொழுது மதுரையில் சிரஸ்தேதாராக இருந்தவரும்

மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர் முதலியவர்களை ஆத ரித்தவருமாகிய வேங்கடசாமி நாயுடு என்பவர் அவ ருடைய பேராற்றலில் ஈடுபட்டுப் பலவகையில் உதவி புரிந்தனர். மேலூர்த் தாசில்தாராக இருந்த சீதா ராமையரென்ற கனவானும் அவரைச் சிறப்பாக ஆதரித்தனர்.

அக்காலத்தில் இராமநாதபுர அரசராக விளங்கியவரும் சங்கீதத்திலும் தமிழிலும் சிறந்த பழக்கம் உடையவரும் ரஸிகசிரோமணியுமான முத்துராமலிங்க சேதுபதிமன்னர் வைத்தியநாதைய ருடைய கீர்த்தியை முன்பே அறிந்திருந்தனர். வைத் தியநாதையர் மதுரைக்கு வந்திருத்தலை அவர் அறி ந்து இராமநாதபுரத்திற்கு வரும்வண்ணம் தக்கவர் களை அனுப்பி அழைத்தனர். அங்கே சென்று சேதுவேந்தருடைய அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று அவருடைய சபையில் வைத்தியநாதையர் பாடி மகிழ்வித்தனர். அவருடைய சங்கீதத்தைச் சில நாட்கள் கேட்டமட்டில் திருப்தியடையாத சேது வேந்தர் அங்கேயே மூன்றுமாதம் அவரை இருக்கச் செய்தனர். வைத்தியநாதையர் அங்கே இருந்த ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு விழாவாகவே தோன்றியது. அவர் தங்கியிருந்த மூன்று மாதங்களில் அவ ருடைய சங்கீதம் நாள்தோறும் அங்கேயிருந்த சங்கீத வித்துவான்களுடைய ஆதரவினால் புதுமை யுடையதாகி விளங்கியது.

தமிழில் நல்ல பயிற்சியுற்றிருந்த முத்துராம லிங்க சேதுபதி அரசர், அவ்விருவர்பாலும் தமிழ்ப்

பயிற்சி இருத்தலையும் இராமசாமி ஐயருக்குச் செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்திருப்பதையும் அறிந்து மகிழ்ந்தனர். வைத்தியநாதையர் பின்னும் முயன்று தமிழ்பயின்றால் அப்பயிற்சி அவருடைய பெருமையை மிகுதியாக்கும் என உணர்ந்த சேது வேந்தர் தம்கருத்தை அவரிடம் தெரிவித்தனர்; அன்றியும் கந்தபுராணச் சுருக்கப் பிரதி ஒன்றை அவரிடம் கொடுத்து, "இந்தநூலை வாசித்துவந்தால் இன்னும் மிகுதியாகத் தமிழ்ப்பயிற்சி உங்களுக்கு உண்டாகும். அப்பால் சர்க்கரைப்பந்தரில் தேன்மாரி பெய்தது போல் இருக்கும்" என்று அன்புடன் கூறினர். அதுமுதல் அவர் அதனைப் பாராயணம் செய்து வந்தனர்; தமிழ்ப்பயிற்சியில் ஊக்கம் உடையவராகித் தம் தமையனாராகிய இராமசாமி ஐயரிடத்திலும் பிறரிடத்திலும் பல நூல்களைக் கற்றுத்தேர்ந்தனர். இதனை இராமசாமி ஐயரே தாம் எழுதிய 'மகா வைத்தியநாத விஜய ஸங்கிரகம்' என்ற புத்தகத்தில், "மஹாராஜா அவர்கள்........கந்தபுராணச் சுருக்கப் புஸ்தகத்தையும் முதல் இலக்கியமாகச் சம்மானித்தார்கள். கற்பகம் போன்ற கைக்கமலங்களாற் கொடுத்தநாள்முதல் என்னிடத்தில் இனிய தமிழ் பயின்று திரியிலேற்றிய தீவட்டிபோல் என்னினும் சிறந்த கல்வியுடையவராய் விளங்கினர்" என்று புலப்படுத்தி யிருக்கிறார். நூல்களில் உள்ள நயங்களை நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து தெரிந்து அவற்றைச் சுவைதோன்ற எடுத்துரைத்தலும், மிகவும் கடினமான நூற்பகுதிகளை அறிந்து எளிதில் விளக்

குதலும், செய்யுள் இயற்றுதலுமாகிய ஆற்றல்கள் நாளடைவில் அவர்பால் உண்டாகி வளர்ச்சி பெற்றன.

எட்டையபுரத்தில் அடைந்த சிறப்பு

இராமநாதபுரத்திலிருந்து அவர் எட்டையபுரம் சென்றனர். அங்கே முத்துசாமி தீட்சிதர் வம்சத்தின ராகிய சுப்பராம தீட்சிதரென்பவர் ஸம்ஸ்தான சங்கீத வித்துவானாக விளங்கிவந்தனர். வைத்தியநாதையர் அங்கே பாடி ஸம்மானங்கள் பெற்றனர். அப்பொழுது இராமசாமி ஐயர் சில வித்துவான்களின் விருப்பத்தின்படி தமிழில் இராகமாலிகை ஒன்று பாடிப் பல வித்துவான்கள் கூடிய சபையில் அரங்கேற்றினர். அந்த ராகமாலிகை பிற்காலத்திற் பல இடங்களில் வழங்கிவரலாயிற்று.

திருநெல்வேலிக்குச் சென்றது

அப்பால் திருநெல்வேலி சென்று * திருக்கோயிலை வலம் வந்து ஸ்ரீ நெல்லையப்பரையும் ஸ்ரீ காந்திமதிப் பிராட்டியாரையும் தரிசித்துச் சந்நிதானத்திலிருந்து அந்நகரவாசிக ளெல்லாரும் விரும்பிக் கேட்ப இனிய கானமழை பெய்து குளிரச் செய்தனர். பிரபுக்கள் பலர் ஸம்மானம் செய்தனர். அக்காலத்தில் அந்நகரில் இருந்தவரும் அத்வைத நூல்களிற் பயிற்சி மிக்கவருமாகிய ஐயாசாமி பிள்ளை முதலியவர்களுடைய பழக்கம் அவருக்கு உண்டா

---

* மகாவைத்தியநாத விஜயசங்கிரகம்.

யிற்று. அங்கே இருந்த பஜனைமடம் சிதம்பரம் பிள்ளையென்பவர் அவருடைய முதிர்ந்த அறிவை வியந்து அந்த நகரில் இருக்கும் வரையில் தமது பஜனைமடத்திலேயே இருக்கச்செய்து வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்வித்தனர்.

திருநெல்வேலியில் அவர் இருத்தலையறிந்து ஆழ்வார்குறிச்சித் தளவாய் குமாரசாமி முதலியார் என்பவர் தம்முடைய அரண்மனைக்கு அவரை வருவித்து அவருடைய சங்கீதத்தைக் கேட்டுச் சிறந்த உபசாரங்கள் செய்வித்து ஆறுமாதம் இருக்கச்செய்தார்; அப்பால் திருச்செந்தூருக்கு அழைத்துச் சென்று செந்திலாண்டவனைத் தரிசிக்கச்செய்து பலர் கூடிய சபையில் அவரைப் பாடுவித்துக் கௌரவித்தனர். அங்கே இருந்த திரிசுதந்தரர்களுள் (முக்காணியர்களுள்) படித்தவர்களாகிய சிலர் அவர்பால் அளவிலா அன்பு பூண்டு பாராட்டி வந்தனர். சிலநாள் அங்கே தங்கித் தரிசனம் செய்துவருகையில் இராமசாமி ஐயர் திருச்செந்திற் சந்தவிருத்தம், திருச்செந்தில் யமகஅந்தாதி என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களை இயற்றிப் பலபுலவர் கூடிய சபையில் அரங்கேற்றினர். சந்தவிருத்தம் முதலியவற்றை வைத்தியநாதையர் மனனம்பண்ணித் தம் இனிய சாரீரத்தால் அழகுபடுத்திப் பாடிவந்தனர். பிறகு தளவாய் முதலியார் மூலமாக, அக்காலத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளிற் பயிற்சியுடையவராக விளங்கிய சொக்கம்பட்டி ஜமீன்தாருடைய பழக்கத்தை யடைந்து சிலகாலம் அவருடன் இருந்து அவரைத் தம்

இசைத்திறமையால் மகிழ்வித்துப் பலவகைப் பரிசு பெற்றனர்; அங்கிருந்து வேறுபல இடங்களுக்கும் சென்று தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி ஸம்மானம் பெற்றார். இங்ஙனம் வைத்தியநாதையர் பாண்டி நாட்டிலும் தம்முடைய இசைவெள்ளத்தைப் பரப்பி யாவருடைய மனத்தையும் குளிரச் செய்து புகழ் சிறந்து விளங்கினர்.

மகா வைத்தியநாதையரும் திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தரும்

தமிழையும் வடமொழியையும் சங்கீதத்தையும் வளர்த்து வந்த தாயகங்களில் திருவாவடுதுறையாதீனம் ஒன்று. வித்துவான்களைப் போற்றி ஆதரித்துப் பலவகைக் கல்வியையும் பரப்பும் சிறந்த உபகாரத்தைப் பழங்கால முதற்கொண்டே அவ்வாதீனம் இயற்றி வந்திருக்கிறது. தமிழ்ப்புலமையும் வடமொழிப் பயிற்சியும் இசையை உணர்ந்து இன்புறும் தன்மையும் உடைய பலர் அவ்வாதீனத்தலைவர்களாக இருந்து விளங்கிவந்தனர். இன்றளவும் புலவர்களுக்கு இயன்றவரையில் உதவி செய்துவரும் அவ்வாதீனத்திற்கு, இயல்பாக அமைந்த புகழை மிகப் பெருக்கிய பெருமையை உடையவர் * மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகராவர். திருவாவடு

* மேலகரம் என்பது தென்காசியிலிருந்து திருக்குற்றாலத்துக்குப் போகும் மார்க்கத்தில் உள்ள ஊர். சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய பூர்வாசிரம பரம்பரையினர் இப்போதும் அங்கே இருக்கின்றனர்.

துறையாதீனத்தில் பதினாரும் பட்டத்தில் தலைவராக வீற்றிருந்து அவர் இயற்றிய செயல்களுள் அம்மடத்தைக் கலைமகள் களிநடஞ்செய்யும் இடமாக ஆக்கியது ஒன்றாகும். அவர்காலத்தில் தமிழ்ப்புலவர்களும் வடமொழி வித்துவான்களும் சங்கீத வித்துவான்களும் அந்த மடத்திற்கு வந்துவந்து தங்கள் ஆற்றல்களைப் புலப்படுத்தி ஆதரிக்கப்பெற்று ஊக்கமடைந்து மேன்மேலும் வளர்ச்சி பெற்றார்கள். தமிழுலகம் முழுதும் தமது பெரும்புலமைத்திறத்தையும் புகழையும் நாட்டிய திரிசிரபுரம் வித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களை மகாவித்துவானாக்கி அப்புலவர் பெருமானுடைய சிறந்த ஆற்றல்களை உலகம் அறியச் செய்ததற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரே. அங்ஙனமே வையை வைத்தியநாதையரையும் மகா வைத்தியநாதையராக்கி என்றும் அச்சிறப்புப் பெயருடன் வழங்கும்படி செய்வித்தவரும் அவரே. அவர் அன்புடன் அளித்த அப்பெயர் இன்றும் தமிழ்நாட்டாருடைய நாவில் மலர்ந்து விளங்குகின்றது.

வைத்தியநாதையர் அந்தப்பட்டத்தைப் பெற்ற காலம் அவருடைய பன்னிரண்டாவது பிராயமாகும். அக்காலத்தில் மேற்கூறிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் சின்னப்பண்டார சன்னிதியாக இருந்தார். அப்போது அந்த ஆதீனத்தின்பெரியபட்டத்தில் விளங்கியவர் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரென்பவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்குரிய முக்கிய ஸ்தானங்களுள் ஒன்றும் சின்னப் பட்டத்திற்குரிய தலைமையிடமுமா

கிய *கல்லிடைக்குறிச்சிமடத்தில் சுப்பிரமணியதேசிகர் தம்முடைய சின்னப்பட்டத்தில் பெரும்பாலும் இருந்து வந்தார். அவர் இருந்து வந்த காலங்களிலெல்லாம் அவ்விடத்தில் வித்துவான்களுடைய கலையாரவாரமும் பிரபுக்களுடைய சல்லாபங்களும் நிறைந்திருந்தன. திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்று ஸம்மானம்பெறும் வித்துவான்கள் அங்கும்வந்து பரிசு பெற்றுச்செல்வார்கள். அக்காலத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகரால் ஆதரிக்கப்பெற்ற சங்கீத வித்துவான்களுள் சிவகங்கை வித்துவானாகிய பெரியவைத்தியநாதையரும், சின்னவைத்தியநாதையரும் சிறந்தவர்கள். சின்னவைத்தியநாதையர், பெரியவைத்தியநாதையருக்கு அடுத்தபடியாக நினைக்கப்படுபவர். அவர்களிடத்தில் தேசிகருக்கு மிக்க அன்புண்டு. அவர்களும் அடிக்கடி தேசிகர்பால் வந்து பாடி ஸம்மானம் பெற்றுச் செல்வார்கள்.

பாண்டிநாட்டிற் பல இடங்களில் தமது சங்கீதத்திறமையை வெளிப்படுத்திவந்த வையை வைத்தியநாதையர், கல்லிடைக்குறிச்சிக்குத் தம் தமையனாருடன் சென்றார். அவருடைய புகழைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்பே அறிந்து அவர்பாட்டைக் கேட்க வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தார். அது தற்செயலாக நிறைவேறியது. ராக்ஷச வருஷம் தை மாதம் (1856) வைத்தியநாதையர் கல்லிடைக்குறிச்சிக்கு வந்தாரென்று தெரிகிறது. தேசிகர் அவ

* இது திருநெல்வேலி ஜில்லா, அம்பாசமுத்திரம் தாலூகாவிலுள்ளது.

ருடைய இன்னிசையைச் செவியாரக் கேட்டு உள்ளங் குளிர்ந்தார்; அதுகாறும் கேட்டிராத தனி வசீகரத் தன்மை ஒன்று அவ்விசையில் அமைந்திருந்ததை யும், இளமையில் உயர்ந்த அறிவும் சிறந்தகுணமும் சிவபக்திச்செல்வமும் அவர்பாற் பொருந்தியிருத்தலை யும் அறிந்து வியந்தார். பின்பு செய்யவேண்டிய செயல்களைப் பல காலத்துக்கு முன்னரே மனத்துள் எண்ணி அவற்றிற்கு ஆவன புரியும் இயல்புடைய தேசிகரது உள்ளத்தில் தம்முடைய சபைக்கு அணி கலனாக வைத்தியநாதையர் விளங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணம் அப்பொழுதே உண்டா யிற்று.

தைமாத அசுவதி நட்சத்திரம் திருவாவடுதுறை ஆதீன ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்தியின் குருபூஜைக்கு உரிய நாள். கல்லிடைக் குறிச்சி யிலும் திருவாவடுதுறையில் நடைபெறுவது போன்ற சிறப்புடனே அந்தக் குருபூஜை நிகழும். அந்த வரு ஷம் குருபூஜை வரையில் வைத்தியநாதையர் கல்லி டைக் குறிச்சியிலேயே தேசிகர் விருப்பத்தின்படி இருந்தார். குருபூஜைக்கு வழக்கம்போல் தென் மொழி வடமொழிப் பண்டிதர்கள் வந்திருந்தனர். பெரிய வைத்தியநாதையர், சின்னவைத்தியநாதை யர், வீணை - சின்னையா *பாகவதர், ஸ்ரீ வைகுண்டம் சுப்பையர், பிச்சுமணி பாகவதர் முதலிய பெரிய

---

*சங்கீத வித்துவான்களைப் பாகவதரென்பர் தென் பாண்டி நாட்டார்.

சங்கீத வித்துவான்களும் வந்திருந்தனர். இளமையில் நிரம்பிய இசையறிவு வாய்ந்த வையை வைத்திய நாதையரிடத்தில் அவர்களுள் சிலருக்குப் பொருமை இருந்துவந்தது; அவரைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் பாராட்டுதலை அவர்கள் விரும்பவில்லை. "இந்தச் சிறு பையனைப் பண்டாரசன்னிதி இவ்வளவு தூரம் கொண்டாடுகிருரே; இவனுக்கு என்ன தெரியும்?" என்று சிலர் தம்முட் பேசிக்கொள்ளலாயினர்.

அதனை யறிந்த தேசிகர் குருபூஜைக்காக வந்திருந்த பல வித்துவான்களின் முன்னிலையில் வையை வைத்தியநாதையருடைய ஆற்றலைக் காட்டச் செய்து சிறப்பிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினர்; பலர் கூடும் சமயம் வேருென்று வாய்ப்பது அரிதாதலின் வைத்தியநாதையருடைய உண்மை மதிப்பை வித்துவான்களும் அவர்கள் மூலமாக மற்றவர்களும் அறியும்படி செய்வதற்கு அதுவே ஏற்றசமயமென்று தீர்மானித்தார்; வந்திருந்த வித்துவான்களுட் சிறந்தவர்களாகிய பெரிய வைத்தியநாதையர், சின்ன வைத்தியநாதையரென்னும் இருவரோடும் வைத்திய நாதையரைப் பாடச் செய்தால் இந்த இளைய வித்துவான், அவர்களுக்கு இளையா வித்துவானுக இருத்தலை யாவரும் அறிந்துகொள்ளக் கூடுமென்று நினைத்தார். அப்பொழுது அங்கே தமிழில் அரிய புலமையும் வடமொழியிலும் இசையிலும் நல்ல பயிற்சியும் உடையவரும், ஆதீன வித்துவானும், தேசிகருடைய தமிழ் ஆசிரியரும், அவரால் நன்கு மதித்து மரியாதையோடு உபசரிக்கப் பெற்றவருமாகிய

*தாண்டவராயத் தம்பிரானென்பவர் உடனிருந்தார். அவர்பால் தேசிகர் தம் கருத்தை அறிவித்தனர். அவர் அது மிகவும் பொருத்தமானதென்று கூறினர். பின் தேசிகருடைய கட்டளையின்படி அவர் வைத்தியநாதையரை அணுகி, "பெரிய வைத்தியநாதையர் சின்ன வைத்தியநாதையரென்னும் இருவருடனும் உங்களைப் பாடச்செய்ய வேண்டுமென்பது சந்நிதானத்தின் திருவுள்ளம். அவர்களுடைய திருவுள்ளக் கருத்து அளவற்ற அரிய பயன்களைத் தருவதாகவே இருக்கும். நீங்கள் அஞ்சாமற் பாடுவீர்களா?" என்று கேட்டார். வைத்தியநாதையர், "† நாங்கள் அவர்களைவிட மிக்க இளைஞர்களாயினும் சிவபெருமான் திருவருளால் எங்களால் இயன்றவரையில் பாடுவோம். இறைவன் திருவருளும் சந்நிதானத்தின் பேரன்பும் எங்களுக்குத் துணையாக இருக்கும்பொழுது நாங்கள் அஞ்சுவதற்குக் காரணமே இல்லை" என்று கூறி,

(திருச்சிற்றம்பலம்)

‡ "மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலனீங்கிவ னென்றுநீபரி வெய்திடேல்

*மகா வித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களை ஆதீன வித்துவானாக்கியதற்கு முக்கிய காரணராக இருந்தவர் இவரே.

† வைத்தியநாதையர் பேசும்பொழுது தம்முடைய தமையனாரையும் உளப்படுத்திக்கொண்டே பேசுவார்; அவரும் அங்ஙனமே பேசிவருவார்.

‡ இது சைனரை வெல்ல இயலுமாவென்றஞ்சிய மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கி ஞானசம்பந்தர் அருளிச்செய்தது.

ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிற்பல வல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு வாலவாயா னிற்கவே"

என்ற தேவாரத்தையும் சொன்னார். வித்தியா வீரராகிய அவருக்கு அச்சம் ஏது? அவருடைய சொற்களைக் கேட்ட தாண்டவராயத் தம்பிரான் அவரது இளமையையும் சிறந்த அறிவையும் சிவபிரான் அருளை மறவா நினைவையும் அறிந்து உருகினார். அவர் கூறிய தேவாரத்தைக் கேட்டு, *"திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இங்ஙனமே இருப்பார்போலும்!" என்றெண்ணி மகிழ்ந்தார்.

பெரியவைத்தியநாதையர் பெரிய சங்கீத வித்துவான். பிறருடைய ஆற்றலைக் கண்டு அழுக்காறு கொள்பவரல்லர். வையை வைத்தியநாதையருடைய ஆற்றலை நன்கு உணராத குறையினாலும் உடனிருந்த வித்துவான்கள் அழுக்காற்றால் தூண்டிய சொற்களாலும் சுப்பிரமணியதேசிகர் வையை வைத்தியநாதையரைப் பாராட்டிவந்ததை அவர் விரும்பவில்லை. அவரைப்போலவே சின்ன வைத்தியநாதையரும் இருந்தனர்.

மூன்று வைத்தியநாதையர்களும் பாடுவார்களென்ற செய்தி எவ்விடத்தும் மெல்லப் பரவியது. வந்திருந்த யாவரும் அன்றைத்தினம் நடைபெறும்

---

* திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரவதரித்த கௌண்டின்ய கோத்திரத்திலேயே இந்நூலின் தலைவர் அவதரித்தமை இந்நிகழ்ச்சியாற் சிறப்புறுகின்றது.

சங்கீதப் போட்டியைக் காணவேண்டுமென்ற ஆவலோடு கூடினர். குருபூஜைக்கு மறுநாள் இரவு சுப்பிரமணிய தேசிகரது முன்னிலையில் சபை கூட்டப்பெற்றது. சங்கீத வித்துவான்கள், வடமொழி தென்மொழிப் புலவர்கள், தம்பிரான்கள், பிரபுக்கள் முதலியோர் கூடியிருந்தனர். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய விருப்பத்தின்படி தாண்டவராயத் தம்பிரானே அந்தச் சபையை நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். வீணை-சின்னையா பாகவதர் மத்தியஸ்தராக நியமிக்கப்பட்டனர். சுப்பிரமணிய தேசிகர் விருப்பத்தின்படி அங்கேயிருந்த சங்கீத வித்துவான்களுள் மேம்பட்டு விளங்கும் பெரிய வைத்தியநாதையர் முதலியவர்கள் முறையே தனித்தனியே பாடினார்கள். சின்ன வைத்தியநாதையரும் வையை வைத்தியநாதையரும் தனித்தனியே பாடினார்கள். சின்ன வைத்தியநாதையர், பெரிய வைத்தியநாதையருக்குத் தம்பி முறையினர்; வையை வைத்தியநாதையரை விடச் சில ஆண்டுகளே மூத்தவர்.

பின்பு தாண்டவராயத்தம்பிரான், "சின்ன வைத்தியநாதையரையும் வையை வைத்தியநாதையரையும் ஒருங்கே பாடும்படி சொல்லலாமா?" என்று பெரிய வைத்தியநாதையரைக் கேட்டனர். அவர், "அப்படியே செய்யலாம்" என்றார். "பாடுங்காலத்தில் குற்றம் யாரிடமேனும் காணப்படின் அதனை மற்றவர் எடுத்துக் கூறலாம்" என்று தாண்டவராயத்தம்பிரான் கூறினார். நாட்டை முதலிய கன

ராகங்களை இருவரும் தனித்தனியே பாடிவந்தனர். இடையே ஒரு சமயத்தில் சின்ன வைத்தியநாதையர் பாடுவதில் பிழையிருப்பதை வையை வைத்தியநாதையர் உணர்ந்து, "இந்த ராகத்திற்கு இந்த ஸ்வரம் வர்ஜ்யம்" என்றார். சின்ன வைத்தியநாதையர், "நான் சரியாகவே பாடினேன்" என்றார். மத்தியஸ்தராகிய சின்னையா பாகவதர் மீண்டும் அவரைப் பாடச்செய்து அவர் பாடியபடி அதனைத் தம் வீணையில் வாசித்துக்காட்டினார்; அப்பொழுது அது பிழையென்பது எல்லோருக்கும் தெளிவாக விளங்கியது. வையை வைத்தியநாதையர் கூறியது சரியென்பதை யாவரும் உடனே அறிந்தனர்.

பிறகு வையை வைத்தியநாதையர் தனியே பாடிவந்தார். அப்பொழுது அவர் பல வகையான ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தினார். *'அனுமந்தரம் முதல் தொடங்கி மந்தரம் மத்திமம் தாரம் என்னும் மூன்று ஸ்தானங்களையும் மும்முறை மேன்மேலேற்றி வீணையில் விரல் நடப்பதுபோல் குரலை நடாத்தி அவ்வாறே அவரோகணமுறையாகச் †சிரல் வீழ்ச்சிபோற் குரலை இறக்கிப்' பாடிக்காட்டினார். அவருடைய இசை அன்று வெற்றி உணர்ச்சியோடு விளங்கியது. அவர் பாடப்பாட அந்தச் சபையோரெல்லாம் ஆச்சரியமுற்றுச் சித்திரப்பாவைகளைப் போல் ஆகிவிட்டனர். பெரிய வைத்தியநாதையருக்கு

---

* மகாவைத்தியநாத விஜயசங்கிரகம்.

† சிரல் - மீன்கொத்திக் குருவி.

அப்பொழுதுதான் தாம் உருவத்தின் சிறுமைகண்டு அவமதித்தது பிழையென்பது மனத்திற்பட்டது; வையை வைத்தியநாதையருடைய இசையில் மனம் உருகித் தம்மையே மறந்தனர்; அதில் ஈடுபட்டுச் சிரக்கம்பம் செய்தார்; இடையிடையே, 'பேஷ்! பேஷ்!' என்று கூறினர். பகைவர்களும் மதிக்கும் வீரமே சிறந்தவீரமென்று பெரியோர்கூறுவதுண்டு. அத்தகைய வீரம் சங்கீதக்கலையில் வையை வைத்திய நாதையர்பால் இருந்தமை அன்று வெளிப்பட்டது.

வையை வைத்தியநாதையர் பாடிக்கொண்டே வந்தார். இடையில் ஓர் இராகத்தை மிக விரிவாகப் பாடத்தொடங்கினர். அங்கே இருந்த வித்துவான் களால் இன்ன இராகமென்று அதனைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பெரிய வைத்தியநாதைய ருக்கும் தெரியவில்லை. வித்துவான்கள் ஒருவரை யொருவர் முகக் குறிப்பினால், 'என்னராகம் இது?' என்று வினவிக்கொண் டிருந்தனர். அதனை அறிந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் மனமகிழ்ந்து அங்கிருந்த வித்துவான்களை நோக்கி, "இப்பொழுது இவர் பாடுவது என்ன ராகம்?" என்று முறையே ஒவ் வொருவரையும் கேட்டார். ஒருவரும் விடை கூற வில்லை. பெரிய வைத்தியநாதையரையும் கேட்டார். நெடுநேரமாக அந்த இராகம் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் யோசித்துக் கொண் டிருந்த அவர், "அதுதானே தெரியவில்லை; ரக்தி ராகமாக இருந்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். பையன் தஞ்சாவூர்ப்பக்கத்தில் அப்பியாசம் பண்ணின

ஏதோ சங்கதியை எடுத்து விடுகிருன். அபூர்வ ராகமா யிருக்கிறது" என்ருர். தேசிகர் உடனே வையை வைத்தியநாதையரைப் பார்த்து, 'நீங்கள் பாடுவது என்ன ராகம்?" என்று கேட்டார். அவர், "இது *சக்கர வாக மென்னும் ராகம்; சங்கீதரத்னகரத்தில் இதன் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" என்று அவ் விலக்கணத்தை ஆதாரத்துடன் எடுத்துச் சொல்லி, அதனை அமைத்து விரிவாகப் பாடிக் காட்டினுர். சபைமுழுவதும் ஆனந்தக்கடலில் முழுகி யிருந்தது. பெரிய வைத்தியநாதையர் மூக்கில் சுட்டுவிரலை வைத்து வியப்பேவடிவமாக அமர்ந்திருந்தார். வீணை-சின்னையா பாகவதர் முதலியோர் மெய்ம்மறந்து இன்புற்றனர்.

அந்தச் சமயத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகர் பெரிய வைத்தியநாதையரை நோக்கி, "இவருடைய திறமை எப்படி இருக்கிறது? உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

பெரிய:—வெகு புத்திசாலி; மிகவும் நன்ருக அப்பியாசம் பண்ணியிருக்கிருன்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்:—இந்தச்சபையில் உங்களைப் போன்ற பெரியவர்கள் இருக்கும்பொழுது அஞ்சாமல் நிர்வாகம் செய்த இவருக்கு உங்களுடைய பூர்ண ஆசீர்வாதம் உரியதல்லவா?

பெரிய:—அதில் தடைஎன்ன? சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்து சங்கீதவித்தையின் பெருமையை மேன்மேலும் வெளிப்படுத்தி விளங்கவேண்டும்.

---

* இந்த இராகம் அக்காலத்திற் பாடப்பட்டுப் பழக்கத்துக்கு வாராமையால் பலருக்குத் தெரியாமல் இருந்தது.

சுப்பிர:—இப்படி மனமுவந்து சொல்லுகிற உங்களுடைய பெருந்தன்மையை என்னவென்று சொல்வோம்! உங்களுடைய ஆசீர்வாதம் இவருக்கு நல்ல க்ஷேமத்தை உண்டாக்குமென்பதில் தடையேயில்லை. இவருடைய சங்கீத சாமர்த்தியத்தை உங்களைப் போல வேறு யாராவது நன்றாக அறியமுடியுமா?

பெரிய:—முடியவே முடியாது.

சுப்பிர:—இவருக்கு இந்தச்சமயத்தில் ஒருபட்டம் கொடுப்பது உசிதமாக இருக்குமல்லவா?

பெரிய:—அவசியம் கொடுக்கவேண்டியதுதான். அப்படிக் கொடுப்பதில் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்.

சுப்பிர:—தங்களுக்குப் பெரிய வைத்தியநாதையரென்ற பட்டப்பெயர் இருப்பதால் இவருக்குப் 'பெரிய' என்ற பட்டம் பொருந்தாது.

பெரிய:—பொருந்தாதுதான்.

சுப்பிர:—சின்ன வைத்தியநாதையர் என்று கொடுப்பதும் உசிதமாக இராது; அன்றியும் அந்தப் பட்டப்பெயர் உங்களுடைய தம்பிக்கு இருக்கிறது. நடு வைத்தியநாதையரென்ற பெயர் நன்றாக இல்லை. ஏதாவது கௌரவமுள்ள பட்டமாக இருக்க வேண்டுமல்லவா?

பெரிய:—ஆமாம்!

சுப்பிர:—இவருடைய வித்தைக்கு ஏற்ற பட்டமாக இருந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். நீங்களும் மற்றவர்களும் உள்ள இவ்வளவு பெரிய சபை

யில் யோசியாமல் எதையாவது கொடுத்துவிடுவது இவருடைய திறமையை வெளிப்படுத்தாது. எவ்வளவோ அரிய விஷயங்களை இவர் கற்றிருக்கிறார் அல்லவா? இவருடைய கீர்த்தி பரவுவதற்கும் எக்காலத்திலும் இந்தச்சபையையும் உங்களைப் போன்ற பெரியவித்துவான்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் இவர் மறவாமல் இருப்பதற்கும் ஏற்றபடி பெரியபட்டமாக இருக்க வேண்டும்.

பெரிய :—சந்நிதானம் சொல்வது மிகவும் சரி.

சுப்பிர :—இவருக்குத் தெரிந்த விஷயங்களிற் சில தங்களுக்குக் கூடப் பழக்கம் இல்லையென்று தெரிகிறது. இப்பொழுதே இவர் இப்படி இருக்கும் பொழுது தங்கள் பிராயம் வந்தால் எப்படி விளங்குவாரோ?

பெரிய :—சிறந்த புத்திசாலியாக இருப்பான்; நன்றாகப் பிரகாசிப்பான்.

சுப்பிர :—ஆகையால், இவருக்கு மகா வைத்தியநாதையர் என்ற பெயர் வழங்கலாமா?

பெரிய :—ஆஹா! தடையில்லாமல் செய்யலாம்; எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமே.

இருவருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த சம்பாஷணையைச் சபையினர் கவனித்துவந்தனர்; எந்தப் பட்டம் அளிக்கலாமென்று தீர்மானமாகிறதோ என்பதை ஒவ்வொரு க்ஷணமும் எதிர்பார்த்தனர். தேசிகர் பெரிய வைத்தியநாதையருக்கு வருத்தம் உண்டாகாதபடி அவரோடு மிகவும் சாதுரியமாகப் பேசிவருவதைத் தாண்டவராயத்தம்பிரான் அறிந்து மகிழ்ந்

தார்; பெரிய வைத்தியநாதையர் உண்மையான வித்தைக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் தன்மை யுடையவரே என்பதை உணர்ந்து வியந்தார். அந்தச் சபையில் நிகழ்ந்த வாதத்தில் வெற்றியுற்ற வையை வைத்தியநாதையர் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் திருவருளைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்.

'மகாவைத்திய நாதையர்' என்னும் கௌரவப் பெயரை வழங்கலாமெனத் தேசிகர் கூறப் பெரிய வைத்தியநாதையர் உடன்பட்டவுடனே சபையோர் யாவரும் அதுகாறும் அடக்கிவைத்திருந்த ஆனந்தக் குறிப்பைக் கரகோஷத்தாலும் சிரக்கம்பத்தாலும் வெளியிட்டார்கள். எல்லாருடைய கண்களும் வைத்தியநாதையருடைய மலர்ந்த முகத்தை நோக்கின.

சுப்பிரமணியதேசிகர், வையை வைத்தியநாதையரை நோக்கி, "இன்று இவ்வளவு பெரியோர்கள் முன்னிலையில் உங்களுடைய அரிய ஆற்றல்களை வியந்ததற்கு அறிகுறியாக மகா வைத்தியநாதையர் என்னும் பெயரைத் திருவருளை முன்னிட்டு உங்களுக்கு வழங்குகிறோம். உங்களுடைய ஆற்றல் நாள்தோறும் வளரும்வண்ணம் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி திருவருள் பாலிக்கவேண்டும்!" என்று சொல்லி உயர்ந்த ஸம்மானங்களை வழங்கினர். சபையில் இருந்த ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அந்தக்கௌரவம் கிடைத்ததாகவே எண்ணி மகிழ்ந்தனர். தேசிகர் அப்பொழுது கல்லிழைத்த தோடாக்களை மகா வைத்தியநாதையர் கைகளில் அணிவித்தார்.

பாராட்டுப் பாட்டுக்கள்

அப்பொழுது தாண்டவராயத் தம்பிரான் தம்முடைய மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தி இரண்டு செய்யுட்களை இயற்றிக் கூறிப் பாராட்டினார். அவை வருமாறு:—

(கட்டளைக் கலித்துறை)

1. "வையை வயித்திய நாத மறையவன் வாய்மலரும்
துய்யசங் கீதச் சுவையமு தார்ந்திடிற் றுங்கவிண்ணோர்
பையர வார்த்துப் பருவரை நட்டுமுன் பாற்கடலைக்
கைகள் வருந்தக் கடையப் பெறரென்பர் கற்றவரே"

2. "கற்றுத் திகழும் வயித்திய நாதக் கவின்மறையோன்
கொற்றத்தி னாற்களி கூர்ந்திசை பாடுமிக் கொள்கைதனை
முற்றத் துறந்த முனிவருங் கேட்க முயல்வரென்றால்
மற்றத் துறையினர்க் குண்டாதும் வேட்கைக்து மட்டுளதே."

இந்த இரண்டு செய்யுட்களையும் சொல்லி மிக விரிவாக இவற்றின் பொருளை எடுத்து அவர் பிரசங்கம் செய்தார்.

பிற்காலத்தில் மகா வைத்தியநாதையருக்கு இந்தப் பட்டத்தையளித்த வரலாற்றை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் நான் கேட்டிருக்கிறேன். மேலே உள்ள செய்யுட்களைச் சொல்லிவிட்டுப் பிரசங்கம் செய்தபொழுது பதசாரமாகத் தாண்டவராயத்தம்பிரான் சொன்னாரென்று தேசிகர் கூறியவற்றுள் சில வருமாறு:—

" வையைச்சேரி என்பது வையை என்று மருவி வந்தது. ஒற்றெழுத்தைத் தள்ளி எண்ணினால் வையைச்சேரி என்பது நான்கெழுத்தாலாகிய மொழி

யாக இருக்கிறது; இரண்டெழுத்து மொழியாக அது மருவியது. இவர்களும் நான்கு சகோதரர்களே; அவருள் இந்த இருவரே ஒருவரோ டொருவர் மருவி மனங்கலந்து எங்கும் வந்து புகழடைகின்றனர். வையை என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களும் ஒன்பதாவது உயிரோடுகலந்த உயிர்மெய்கள். இவ்விருவரும் *ஒன்பதுசுவைகளும் அமையப் பாடுபவர்கள். 'வாய் மலரும்' என்றது பாடும்பொழுது தலை அசைத்தல் முதலிய உடற்குற்றங்களின்றி இருந்தவண்ணமே இருந்து மலரிலிருந்து தேன்வடிதலைப்போலப் பாடுவதைக்குறிப்பது. 'கற்றுத்திகழும்' என்றது இசையின் இலக்கணங்களையும் இயற்றமிழையும் கற்று விளங்குவதைக் குறிக்கும். 'கொற்றத்தினுல் களிகூர்ந்து' என்றது இந்த மகா சபையில் நடந்த வாதத்தில் வெற்றி பெற்றதைச் சுட்டியது."

'முற்றத்துறந்த முனிவருங்கேட்க' என்றது ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் கேட்டுமகிழ்ந்ததை நினைத்துக்கூறியதென்பர்.

அன்றுமுதல் வையை வைத்தியநாதையருக்கு மகா வைத்தியநாதையர் என்னும் அழகிய பெயர் வழங்கலாயிற்று. சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய அன்புடைமையை அவர் எந்நாளும் மறந்தவரல்லர்.

குருபூஜைக்கு வந்திருந்த வித்துவான்கள் ஸம்மானங்களைப் பெற்றுத் தங்கள் தங்கள் ஊர் சென்றனர். மகா வைத்தியநாதையர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய

* இராகங்களில், இன்னராகம் ஒன்பது சுவைகளுள் இன்ன சுவையைப் புலப்படுத்துமென்னும் வரையறையுண்டு.

தேசிகருடன் அவர் விருப்பத்தின்படி கல்லிடைக் குறிச்சியிற் சிலகாலம் இருந்தனர். அடிக்கடி தேசிகர் அவருடைய கானத்தைக் கேட்டுக் கேட்டு இன்புற்றனர். ஒரு நாள் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களிலிருந்து பிரபுக்கள் பலரும் ஜமீன்தார்கள் சிலரும் வந்திருந்தபொழுது அவருடைய இசைப்பாட்டு நடைபெற்றது. அப்பொழுது தாண்டவராயத் தம்பிரான் மகிழ்ந்து இயற்றிப் பாராட்டிய பாடல் ஒன்று வருமாறு :—

(ஆசிரிய விருத்தம்)

* "நிலைபெறுநல் லிசைத்தமிழ்முந் நீர்கடக்தும் பாரதியாய்
நிலவும் வையைத்
தலைநகர்வாழ் மாவைத்ய நாதனெனும் பூசுரன்சங்
கீதங் கேட்டுக்
கலைமகளும் வேதனையுற் றுடல்வெளுப்புண் டன்னமிறங்
காமற் கற்பான்
அலைகடல்சூழ் புவியிடத்தும் அம்பரத்தும் பம்பரம்போல்
அலைகின் றளே."

சில நாட்களுக்குப் பின்பு, திருநெல்வேலி ஜில்லா சிரஸ்தேதாரும் சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால்

* குறிப்பு : இசைத்தமிழ் முந்நீர் - இசைத் தமிழாகிய கடல். பாரதி - தோணி. கலைமகள் பிரமனை அடைந்து திருமேனி வெண்மையையுடையவளாகி அன்ன வாகனத்திலிருந்து இறங்காமல் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் உலாவுகின்றாள்; துன்பத்தை அடைந்து நாணத்தால் தேகம் வெளுத்து உணவு இறங்காமல் கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு அலைகின்றாளென்னும் வேறொரு பொருள் இவ்வடிகளில் தொனிக்கின்றது. வேதனை - பிரமனை, துன்பம். அன்னம் - அன்னப்பறவை, உண்ணும் அன்னம். அம்பரம் - ஆகாசம்.

அளவற்ற பக்தியுடையவருமாகிய வீரபத்திரபிள்ளை யென்பவர் தேசிகரைத் திருநெல்வேலிக்கு எழுந்தருள வேண்டுமென்று வேண்டினர். அவருடைய வேண்டுகோளின்படியே தேசிகர் பரிவாரத்துடன் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார். மகா வைத்திய நாதையரும் இராமசாமி ஐயரும் உடன் சென்றனர். அங்கே வீரபத்திரபிள்ளை தெற்குப் புதுத்தெருவில் தென்சிறகில் உள்ள தம்முடைய வீட்டுக்குத் தேசிகரை எழுந்தருளச் செய்து ராஜோபசாரத்தோடு மகேசுவர பூஜையும் பட்டணப்பிரவேசமும் செய்வித்து வழிபட்டனர். சுப்பிரமணிய தேசிகர் அங்கே இருந்த சில நாட்களுள் ஒருநாள் பல ஜமீன்தார்களையும் பிரபுக்களையும் வித்துவான்களையும் அழைத்துத் தேசிகர் முன்னிலையில் ஒரு மகாசபை கூட்டி வீரபத்திர பிள்ளை தாம் தேசிகர் மீது இயற்றியிருந்த பல தமிழ்ப்பாடல்களையும் தமிழ்க் கீர்த்தனங்களையும் அரங்கேற்றினார். அப்பால் மகா வைத்தியநாதருடைய * சங்கீதவினிகை நடந்தது. சபைக்குத் தக்கபடி அந்தச் சங்கீதம் சிறப்புடையதாக விளங்கியது. அப்பொழுது தாண்டவ ராயத்தம்பிரான் ஒரு செய்யுள் கூறினார். அது வருமாறு :

(ஆசிரிய விருத்தம்)

"பொன்னுடும் புகழ்வையை மாவைத்ய நாதனெனும்
பூசு ரன்றன்
நன்னுவாற் பாடுமிசை தனைக்கேட்டு நாமகளும்
நயந்து நாடி

* வினிகை - சங்கீதக் கச்சேரி.

இந்நாளி லிழந்திடுமுக் கன்றேயீர்ந் தென்மானம்
எனக்குத் தந்த
மன்னுவென் றருள்வீர பத்திரனை வாழ்த்தியுளம்
மகிழ்வுற் றளே."

இந்தச் செய்யுளில் அமைந்துள்ள கற்பனைநயம் வருமாறு: "மகா வைத்தியநாதையர் பாடும் இசையை நாமகள் வந்து கேட்டாள். அது மிகவும் சிறந்த தாக இருந்தது. தன்னாலும் அப்படிப் பாடமுடியா தென்று அறிந்தவுடன் மனத்தில் தனக்கு அவமா னம் தோற்றியது. 'மகா வைத்தியநாதையரால் மூக்கறுபட்டவளென்று யாவரும் சொல்லும்படி யான நிலை வந்துவிடுமே' என்று எண்ணுகையில் தக்கயாகசங்காரத்தில் வீரபத்திரக் கடவுள் தனது மூக்கை யரிந்தமை ஞாபகத்திற்குவந்தது. ஒரு வீர னுக்கு, பெண்ணாகிய தான் தோல்வியுற்றதில் அவ ளுக்கு வருத்தம் உண்டாகவில்லை. வித்தையில் தோல்வி யுறுதலே பெரிய அவமானமாகத் தோற்றி யது. அதனல், 'என்மூக்கு இப்பொழுது அறுபடுத வற்கு வழியில்லாமல் முன்பே தனது வீரத்தால் அறுத்து என் மானத்தைக் காப்பாற்றிய வீரபத்திரக் கடவுள் வாழ்க!' என்று வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாள்."

இந்தக் கற்பனையை அறிந்து யாவரும் மகிழ்ந் தார்கள்; அன்றி 'வீரபத்திரன்' என்பதற்கு அந் தச் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தக்கபடி வீரபத்திரபிள்ளை யென்னும் பொருளும், வீரபத்திரபிள்ளை செய்யுட் களை அரங்கேற்றியபொழுதே அவரால் கலைமகள்

கல்வியில் அவமான மடைந்தாளென்னும் குறிப்பும் தோன்றுவதை உணர்ந்து வியந்தனர்.

இங்ஙனமே மகா வைத்தியநாதையரது பேராற்றலை அப்பொழுது பலர் புகழ்ந்து பாராட்டினர். வீரபத்திரபிள்ளை அவருக்குத் தக்க மரியாதைகள் செய்தார்.

மகா வைத்தியநாதையர் சுப்பிரமணிய தேசிகருடன் கல்லிடைக்குறிச்சி சென்று பின்னும் சில காலம் இருந்து பின்பு விடைபெற்றுத் தம்மூர் சென்றனர். அடிக்கடிவந்து போகவேண்டு மென்று தேசிகர் விரும்பியபடி இடையிடையே வந்து வந்து பாடி அவரை மகிழ்வித்து வந்தார்.

சிவகதை செய்தல்

மகா வைத்தியநாதையர் இளமையிலிருந்தே சிவபக்தி வாய்ந்தவராக விளங்கினர்; தம்முடைய தந்தையாரிடம் பஞ்சாட்சர உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டார்; பெரிய புராணத்தைப் படித்து நாயன்மார்களுடைய இயல்புகளை அறிந்து உருகுதலும் சிவபிரானுடைய பேரருளை நினைந்து நினைந்து இன்புறுதலும் தேவார திருவாசகங்களை இசையுடன் ஓதி மகிழ்ந்து பிறரை மகிழ்வித்தலும் ஆகிய செயல்கள் அவர்பால் மேன்மேலும் வளர்ச்சியுற்று வந்தன. அதிவர்ணாசிரமியும் சூதசம்ஹிதை முதலியவற்றைப் பிரசங்கம் செய்து யாவருக்கும் சிவபக்தியை வளரச் செய்தவரும் ஏக ருத்திராட்சதாரணம் செய்துகொள்ளும் வழக்கத்

தைப் பலர்பால் உண்டாக்கியவரும் ஆகிய கோடக நல்லூர் *சுந்தரஸ்வாமிகள் என்பவரிடம் வேறு சில மந்திரோபதேசம் பெற்றனர்; அன்றியும் வடமொழி நூல்களை அவரிடம் பாடங்கேட்டனர்; வடமொழிச் சைவநூல்களில் நல்ல அறிவுடையவராகிய அவர் பால், சதுர்வேத தாத்பர்ய சங்கிரகம், சிவதத்வ விவேகம், சூதசம்ஹிதை முதலிய நூல்களையும் கேட்டு ஆராய்ந்து தெளிந்தனர். பின்பு பழமாநகரிச் சுந்தர சாஸ்திரிகள், திருவையாறு பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் முதலிய வடமொழி வித்துவான்களிடம் பல சைவநூல்களைப் பாடங்கேட்டார். அதனால் வடமொழி நூல்களிலும் சைவ சம்பந்தமான விஷயங்களிலும் மகா வைத்தியநாதையர் நல்ல பயிற்சியை அடைந்தனர். தமிழ், வடமொழி, சங்கீதம் என்பவற்றில் தாம் அடைந்திருந்த பயிற்சியினால் அவர் சிவகதைகளை உபந்நியாசம் செய்யத் தொடங்கினர்; உண்மைச் சிவபக்தி அமைந்த உள்ளமும், எதையும் இனிமையாக எடுத்துக்கூறி விளக்கும் சொல்வன்மையும், யாவரையும் மகிழ்விக்கும் இன்னிசை யாற்றலும், நல்லறிவும் ஒருங்கு வாய்ந்த அவருடைய சிவகதாப் பிரசங்கத்தின் இனிமை யாவர் மனத்தையும் கவர்ந்தது. தமிழ்நாட்டார் அவருடைய சங்கீதத்தோடு சிவகதையையும் கேட்டு அநுபவித்து மகிழ்ந்தனர்.

---

* இவர் 'மனோன்மணீயம்' என்னும் நூலின் ஆசிரியராகிய திருவனந்தபுரம் சுந்தரம்பிள்ளை முதலியவர்களின் குரு ஆவர்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆதரவு

தமக்குப் பட்டம் வழங்கித் தம்முடைய புகழ் பரவும்படி செய்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் மகா வைத்தியநாதையர் மிக்க நன்றி யறிவுடையவராகி, எப்பொழுது அவர் அழைத்தாலும் உடனே விரும்பிச் சென்று தமது சங்கீதத்தாலும் சிவகதாப் பிரசங்கத்தாலும் அவரை மகிழ்வித்து வந்தார்; தேசிகரும் மேன்மேலும் மகா வைத்தியநாதையரைப் பல வகையிலும் ஆதரித்து வந்தனர்.

ஒரு சமயம் தேசிகர் கல்லிடைக் குறிச்சியிலிருந்து திருவாவடுதுறைக்கு விஜயம் செய்தபொழுது, மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் தேசிகருடைய விருப்பத்தின்படி அவருடன் வந்தனர். அப்பொழுது இடையிடையே உள்ள ஊர்களில் இருந்த அன்பர்களால் தேசிகருக்குப் பல வகைச் சிறப்புக்கள் செய்யப்பட்டன. அங்கங்கே மகா வைத்தியநாதையருடைய சங்கீத வினிகைகளும் நடைபெற்றன. அவ்வப்பொழுது சுப்பிரமணிய தேசிகர் சால்வை, பொற்காப்பு, பொற்சங்கிலிகள், வைரக் கடுக்கன், சிறிய ருத்திராட்சங்களைப் பொற்கம்பியிற் கோத்த சரங்கள் ஐந்தடங்கிய மாலை முதலியவற்றை அவருக்கும் அவர் தமையனாருக்கும் வழங்கினர்.

தியாகராஜ சாஸ்திரிகள்

தேசிகர் திருவாவடுதுறைக்கு அருகில் மேற்கேயுள்ள நாரசிங்கம் பேட்டை மடத்தில் வந்து தங்

கினர். அப்போது திருவாலங்காடு, திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து வட மொழியில் வல்ல சாஸ்திரிகள் பலர் வந்து பார்த்துச் சென்றார்கள். சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய வட மொழி யாசிரியர்களுள் முக்கியமானவரும், அவருக்கு வடமொழி நூல்கள் பலவற்றின் நயங்களை எடுத்துக் காட்டியவரும், புதுக்கோட்டை அரசாங்க வக்கீலாக இருந்தவருமாகிய தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் என்பவர் அங்ஙனம் வந்தவர்களுள் ஒருவர். அவர் சங்கீதப் பயிற்சியும் உடையவர். வீணை வாசித்தலிலும் இனிமையாகப் பாடுதலிலும் வல்லவர். அவரிடம் தேசிகருக்கு மிக்க அன்புண்டு. மகா வைத்தியநாதையர் சுப்பிரமணிய தேசிகரால் பலவகையான மரியாதைகளைப் பெற்றிருத்தலையும் தேசிகர் அவரை மிக ஆதரித்து அருகில் இருக்கும்படி செய்திருப்பதையும் சாஸ்திரிகள் கேட்டிருந்தனர். அவர் சுப்பிரமணிய தேசிகரைப் பார்த்த பொழுது அங்கே உடனிருந்த மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாரும் பலவகையான ஆபரண அலங்காரத்துடன் அருகில் இருத்தலைக் கண்டனர். சாதுர்யமாகவும் மிக்க தைரியமாகவும் பேசுவதில் வல்லவராகிய தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் தேசிகரிடம் கையுறையாக ஒரு தேங்காய் அளிக்கும்பொழுது வழக்கப்படி ஒரு சுலோகம் சொன்னார். அன்று அவர் கூறிய சுலோகம் அவருடைய உட்கருத்தை வெளிப்படுத்தியது. அது குவலயானந்தமென்னும் அலங்கார சாஸ்திரத்

தில் உள்ளது; "* முன்பு நாம் இருவரும் ஒருயிர் ஈருடலாகப் பயின்றோம்; பின்பு பிரியன் பிரியை என்னும் முறையில் இருந்தோம்; இப்பொழுது கணவன் மனைவி என ஆனோம். இனி, சில நாட்களில் எங்ஙனம் ஆவோமோ!" என்று ஒரு தலைவி தலைவனை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்தது அது. வரவர அன்பு குறைவதை அச்சுலோகம் சுட்டுகிறது. அதனைக்கேட்டு, குறிப்பறிவதில் வல்லவராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் புன்னகை கொண்டு சாஸ்திரிகளை நோக்கி, "மகா வைத்தியநாதையருக்கு நாம் செய்யும் மரியாதைகளை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சாஸ்திரிகள் இந்தச் சுலோகத்தை இப்பொழுது சொன்னதாகத் தோற்றுகிறது" என்றார்.

---

* குவலயானந்தத்தில் பரியாயமென்னும் அலங்காரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட சுலோகமே இங்கே குறிப்பிக்கப்பட்டது; அது வருமாறு :—

𑌪𑌰𑌾𑌭𑍂𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌨𑍁𑌰𑌿𑌯𑌂
𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌹𑌤𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯
𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌰𑌂 [𑌤𑌤𑌃 ।
𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌶𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌿
[𑌦𑌮𑍍 ॥

அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு :

(கட்டளைக் கலித்துறை)

"முன்னா ளிருவரும் யாக்கையொன் றாக முயங்கினமால்
பின்னாட் பிரியன் பிரியையென் றாயினம் பேசலுறும்

சாஸ்திரிகள்: ஆமாம்! இவ்வளவு சிறிய பிராயத்தினராகிய இவரிடம் அளவற்ற பிரியம் கொண்டிருப்பதை அறிந்து, 'எங்கே சந்நிதானம் நம்மை அலட்சியம் செய்யக்கூடுமோ!' என்ற எண்ணம் உண்டாகிவிட்டது.

சுப்பிர: ஒருகாலும் இல்லை. இவ்வளவு காலம் தங்களிடத்தில் இருந்த அபிமானம் இனிமேற் குறைவதற்கு நியாயமேயில்லை. இங்ஙனம் நாம் செய்வதற்குக் காரணம் தாங்களே. தங்களுடைய ஸல்லாபத்தினாலேதான் வித்துவான்களுடைய தாரதம்யத்தை அறிந்து கொடுக்கும் வழக்கம் நமக்கு ஏற்பட்டது. வித்துவான்களுடைய சாமர்த்தியத்தை அறிந்து ஆதரிப்பது நமது கடமையல்லவா? பாராட்டுபவர்கள் இருந்தால்தானே கல்விமான்கள் கல்வியில் வளர்ச்சியடைவார்கள்? தாங்கள் இவருடைய ஆற்றலை அறிந்தால் இங்ஙனம் சொல்லமாட்டீர்களென்று எண்ணுகிறோம்.

சாஸ்திரிகள்: சந்நிதானம் சொல்வது வாஸ்தவமாக இருந்தாலும் பிராயத்தில் மூத்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மனத்தில் சிறிது வித்தியாசமான எண்ணம் தோற்றுவது ஸ்வபாவந்தான்.

உடனே தேசிகர், மகா வைத்தியநாதையரை நோக்கி அப்பைய தீட்சிதர் இயற்றிய சில சுலோ

இந்நாட் கணவன் மனைவியென் றுயினம் எண்ணினிச்
சின்னாளி லெப்படி யோமன்ன வாவிந்துச் செப்புகவே.'

[பாலபோத இலக்கணம்—அணியிலக்கணம்.]

கங்களை இசையுடன் சொல்லச் செய்தனர்; பின்பு சூதசம்ஹிதை முதலிய நூல்களிலுள்ள சுலோகங்களையும் சொல்லும்படி விரும்பினர். அங்ஙனமே அவர் தமது இனிய இசையுடன் கலந்து சிவபக்தியை மேன்மேலும் உண்டாக்கும் அரிய கருத்துக்கள் அடங்கிய சுலோகங்களைச் சொன்னார்; வடமொழியறிவு வாய்ந்தவராதலின், எந்த எந்த இடங்களில் நிறுத்திச் சொல்லவேண்டுமோ அங்கங்கே நிறுத்திச் சொன்னார். சுலோகத்தின் கருத்து எளிதில் விளங்கும் வண்ணம் அவர் அவற்றை இசையுடன் கலந்து சொன்னபொழுது சாஸ்திரிகள் கேட்டுப் பேரானந்த முற்று மெய்ம்மறந்தனர்; "ஹா! ஹா! இத்தகைய சங்கீதத்தைக் கேட்டதேயில்லை. சங்கீதமே பிரதானமென்று எண்ணி விஷயமே தெரியாமல் சுலோகங்களைக் கொலை பண்ணும் வித்துவான்கள் பலருடைய பாட்டைக் கேட்டு என் காது புண்பட்டிருந்தது. இவர் இவ்வளவு அழகாகச் சொல்வாரென்று கனவிலும் நினைக்கவில்லை. சிவபக்தி பூர்ணமாக இருந்தாலொழிய இப்படிச் சொல்லமுடியாது. சம்ஸ்கிருத ஞானம் நன்றாக இருப்பதனால் சுலோகத்தின் அர்த்தத்தைத் தாமே அனுபவித்துச் சொல்லுகிறார்; அதனால்தான் அவை மற்றவர்களுக்கும் சுலபமாகப் புலப்பட்டு இன்பத்தை அளிக்கின்றன. சுலோகத்திலுள்ள பாவத்தை இப்படித் தெளிவாக வெளிப்படுத்தி ஏற்ற ராகத்தோடு சொல்லும் இவரைக் கந்தர்வாவதாரமென்றே சொல்லவேண்டும். இதிற்

சந்தேகமே இல்லை" என்று பாராட்டினர். பின்பு மகா வைத்தியநாதையர் வேறு சில சுலோகங்களைச் சொல்லி அவற்றின் பொருளையும் கூறினர். பிறருக்கு எளிதில் விளங்கும்வண்ணம் அழகாகச் சுலோகங்களின் கருத்தைச் சொல்வதைக் கேட்ட சாஸ்திரிகள் பின்னும் சந்தோஷமடைந்தார்.

சுப்பிர: உண்மையான வித்வத்தை அறியும் இயல்பையுடைய தாங்கள் முதலில் நினைத்த அபிப்பிராயம் நிலையாக இராதென்றே எண்ணினேம். இப்பொழுது தங்களுக்கு இவருடைய சக்தி தெரிந்ததைப் பற்றிச் சந்தோஷிக்கிறோம். இவ்வளவு அருமையான சாமர்த்தியம் இவரிடம் உள்ளதென்பது யாருக்கும் பார்த்தவுடன் தோற்றாது.

சாஸ்திரிகள், "சந்நிதானம்செய்யுங் காரியங்களெல்லாம் உசிதமானவையே என்பதை முன்னமே அறிந்திருந்தும் ஏதோ சொல்லிவிட்டேன். இவருடைய யோக்யதைக்கு எவ்வளவு சிறப்புச் செய்தாலும் தகும்" என்று கூறிக் கொண்டாடினர்.

அக்காலமுதல் தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் மகா வைத்தியநாதையர்பால் மிக்க அன்பு பூண்டவரானர்.

பிள்ளையவர்கள் பழக்கம்

சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய ஆதரவைப் பெற்ற பிறகு, திருவாவடுதுறையில் வருஷந்தோறும் தைமாதம் அசுவதி நட்சத்திரத்தில் நடைபெறும் குருபூஜைக்கு மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனரும் தவருமல் செல்வார்கள்.

அக்காலத்தில் திருவாவடுதுறையில் ஆதீனகர்த்தராக இருந்தவர் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர். திரிசிரபுரம் மகாவித்துவானும் என்னுடைய தமிழாசிரியருமாகிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களை ஆதீன வித்துவானாக அம்பலவாண தேசிகர் நியமித்த வருஷத்தில்நிகழ்ந்த குருபூஜைக்கு வழக்கம்போல் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் வந்திருந்தார்கள். அவ்விருவரும் பிள்ளையவர்களுடைய பெருமையைப் பலர் வாயிலாகக் கேட்டிருந்தனர். அக்கவிஞர் கோமான் இயற்றிய சூதசங்கிதை முதலிய நூல்களிலுள்ள சுவையான பாடல்கள் இருவருக்கும் மனப்பாடமாக இருந்தன. மகா வைத்தியநாதையர் சிவகதை பண்ணும்பொழுது அந்நூலிலிருந்து சில செய்யுட்களைச் சொல்லிப் பொருள் கூறுவதுண்டு. அச் செய்யுட்களில் ஈடுபடுந்தோறும் அத்தகைய கவிகளை இயற்றிய கவிஞர்தலைவரைப் பார்த்துப் பழகவேண்டுமென்னும் அவா அவ் விருவருக்கும் அதிகமாகிக்கொண்டே வந்தது. திருவாவடுதுறைக்கு வந்தபொழுது அங்கே பிள்ளையவர்கள் இருத்தலை அறிந்து அவர்களைப்பார்த்து அளவளாவலாமென்று எண்ணி மகிழ்ந்தனர்.

குருபூஜைத்தினத்து இரவில் அம்பலவாண தேசிகருக்கு வழக்கம்போல மிகச் சிறப்பாகப் பட்டணப் பிரவேசம் நடைபெற்றது. அப்பொழுது சின்னப் பட்டத்திலிருந்த மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் நடந்து சிவிகையுடன் வந்தனர். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களும் அவருடைய மாணவர்களும்

தொடர்ந்து உடன்சென்றனர். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் சிறிது தளர்ச்சியுற்றவராய்த் திருக்குளத்தின் தென்கரையிலுள்ள சத்திரமொன்றன் திண்ணையில் தங்கினர். முன்னரே மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனரும் அங்கே தங்கியிருந்தனர். அப்பொழுது ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் மகா வைத்தியநாதையரையும் அவர் தமையனரையும் பற்றிப் பிள்ளையவர்களுக்கும், பிள்ளையவர்களைப்பற்றி அவ்விருவருக்கும் கூறிப் பழக்கஞ்செய்து வைத்தனர்.

அவர்கள் பிள்ளையவர்களுடைய புகழைத் தாங்கள் அறிந்து, நேரிற் பார்க்கவேண்டுமென்று நெடுநாட்களாக ஆவலுள்ளவர்களாக இருந்ததைத்தெரிவித்து அக்கவிஞர்பிரானைப் பாராட்டினர்கள். அப்பால் தேசிகரவர்களுடைய விருப்பப்படி மகா வைத்தியநாதையர் சில தமிழ்ச்செய்யுட்களை இசையுடன் பாடிக்காட்டினர். அவற்றைக் கேட்ட பிள்ளையவர்கள், "இவை எந்த நூலில் உள்ளவை?" என்று கேட்டனர்.

மகா :—தாங்கள் இயற்றிய சூதசங்கிதையில் பிரமன் முதலியோர் தில்லையில் நோற்று ஞானம் பெற்ற அத்தியாயத்தில் உள்ளவை.

மீ :—அப்படியா! இன்னும் அந்தநூலில் வேறு செய்யுட்கள் உங்களுக்குப் பாடம் உண்டா?

மகா :—பல செய்யுட்கள் பாடம் உண்டு. கோடக நல்லூர்ச் சுந்தரஸ்வாமிகள் எங்களை அடிக்கடி சொல்லச்சொல்லிக்கேட்டு மகிழ்வார்கள். அவர்கள் வடமொழிச் சூத சங்கிதையில் அதிகப் பழக்கமுடை

யவர்களாதலால் இந்தப்பாடல்களைக் கேட்டு மிக ஆச்சரியப் படுவதன்றித் தங்களைப் பாராட்டிக் கொண்டே யிருப்பார்கள்.

மீ:—இந்த நூலை நான் செய்ததாகச் சொன்னீர்களே! *அதனை அறிந்த தெப்படி?

மகா:—திருநெல்வேலியில் வேதாந்தநூற்பயிற்சியுடையவராகவுள்ள ஸ்ரீ ஐயாசாமிப்பிள்ளையவர்களும் வேறு சில வித்துவான்களும் இந்த உண்மையைத் தெரிவித்தார்கள்.

அப்பொழுது சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிள்ளையவர்களை நோக்கி, "அந்த உண்மையை நீங்கள் எவ்வளவு மறைத்தாலும் மறைவுபடுமா? உங்கள் கவித்துவத்தையும் புகழையும் யாரால் மறைக்க முடியும்? சூரியனை மறைப்பதற்கு யாரால் இயலும்?" என்று சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

அக்கவிஞர் பிரான் உள்ளமுவந்து மகா வைத்தியநாதையரைப்பார்த்து, "ஐயா! அந்தப்பாடல்கள் உங்கள் வாக்கிலிருந்து வரும்பொழுது தனிச்சுவையை யுடையனவாக இருக்கின்றனவே. உங்களைப்போலத் தமிழ்ப்பாடல்களை இவ்வளவு அழகாகச் சொல்பவர்களை இதுகாறும் கண்டிலேன். உங்களுடைய க்ஷேமத்தைக்குறித்துப் பரமசிவனைப்

---

* பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய சூத சங்கிதையும், குசேலோபாக்கியானமும் அவர்களுடைய மாணாக்கராகிய வல்லூர்த் தேவராச பிள்ளை இயற்றியனவாக வழங்கி வருகின்றன. ஆதலின் உண்மையை மகா வைத்தியநாதையர் அறிவதற்கு வழி ஏது வென்ற ஐயம் அப்புலவர் பிரானுக்கு உண்டாயிற்று.

பிரார்த்திக்கிறேன். உங்களுடன் அடிக்கடி பழக வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம்'' என்றார்.

மகா வைத்தியநாதையர், "எங்களுடைய நல் வாழ்விற்குக் காரணம் சந்நிதானமே. அவர்களுடைய அன்பே உங்களையும் பார்க்கும்படி கூட்டிவைத்தது. உங்களைப் பார்த்துப் பழகிப் பாடங் கேட்கவேண்டு மென்று நீண்டநாளாகக் காலத்தை எதிர்பார்த் திருந்தோம். இன்று எங்கள் பாக்கியத்தால் அது நிறைவேறியது. எல்லாவற்றிற்குங் காரணம் சிவ கிருபையே'' என்று கூறினர்.

அவருடைய வார்த்தைகளில் நன்றியறிவும் சிவபக்தியும் ததும்பிக்கொண்டிருப்பதை யுணர்ந்த அக்கவிநாயகர், "இவர்களே உலகம் உய்யும் வழி காட்டுதற்குரிய கலைஞர்கள். இவர்களிடம் இருக்கும் சங்கீதந்தான் சங்கீதம். அதுதான் சிவபக்திப்பயிரை வளர்க்கும்'' என்றெண்ணி மனமுருகினர்.

மறுநாள் மடத்தில் மகா வைத்தியநாதையருடைய வினிகை நடைபெற்றது. அப்பொழுது பிள்ளையவர்கள் அவருடைய இசையிலும், சிவபக்தி புலப்படும்படி பாடும் முறையிலும் ஈடுபட்டு மகிழ்ந் தனர். மகிழ்ச்சி மிகுதியினால் அக் கவிஞர் தலைவர் அப்பொழுது பின்வரும் இரண்டு செய்யுட்களை இயற் றிப் படிக்கும்படி செய்வித்தார் :

(விருத்தம்)

க. "பொருவில்மகா வைத்தியநா தன்பாடும் இசைப்பெருஞ்சீர்
பொருவா னெண்ணின்
ஒருவிலநட் டுறைசையெங்கள் குருமணியம் பலவாணன்
ஒளிர்கூ டற்கண்

வெருவில்சிறப் புறமுனம்பா டிசைப்பெருஞ்சீ ரேபொருவும்
விருத்த ருபம்
மருவிலனிந் தனச்சுமையு மெடுத்திலன்வேற் றுமையிவையே
மதிக்குங் காலே.''

[குறிப்பு: பொருவில் - ஒப்பில்லாத. பொருவான் - ஒப்பாதலே. இந்தனச்சுமை - விறகுகட்டு.]

உ. '' அணிநிகர்சுப் பிரமணிய மணியோடுமா வடுதுறையில்
அமரா நின்ற
தணிநிகரம் பலவாண பரசிவன்மற் றெங்கள்குரு
சாமி மேன்மேற்
புணையும்வயித் தியநாதன் இசைவிரும்பி னிதுவும்
புகழோ வென்னின்
இணையன்வயித் தியநாத னிசைவிரும்பல் பரம்பரையில்
இயைந்த வாறே.''

[குறிப்பு: ஞானாசிரியர்களைப் பரமசிவனாகப் பாவித்தல் மரபாதலின் அம்பலவாண தேசிகரை, 'பரசிவன்' என்றார். பரசிவனுடன் சுப்பிரமணியக் கடவுள் இருத்தலைப்போல அவருடன் சுப்பிரமணிய தேசிகர் இருத்தல் இச்செய்யுளிற் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வயித்தியநாதன் இசை - மகா வைத்தியநாத ஐயருடைய சங்கீதத்தை, வயித்தியநாதப் பெருமானுடைய புகழை. வைத்தியநாதரென்பது திருவாவடுதுறை மடத்துப் பெரிய பூசையிலுள்ள உடையவர் திருநாமம்.]

அக்காலமுதல் பிள்ளையவர்களுக்கும் மகா வைத்தியநாதையருக்கும் நெருங்கிய நட்பு உண்டாயிற்று. திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு வரும்போதெல்லாம் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் பிள்ளையவர்களோடு சல்லாபம் செய்து தமிழ் நூல்களில் தமக்கு இருந்த ஐயங்களைக் கேட்டுத் தீர்த்

துக்கொண்டு செல்வார்கள். அப்புலவர் பிரான் எங்கேனும் புராணம் அரங்கேற்றப் போயிருக்கும் போது அவ்விடத்திற்கு அவ்விருவரும் போக நேர்ந் தால், சிலநாள் இருந்து புராணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து செல்வதும் வழக்கம்.

வேதநாயகம்பிள்ளை பாடல்

ஒரு சமயம் மகா வைத்தியநாதையர், மாயூரத்தி லுள்ள சில பிரபுக்கள் வேண்டுகோளின்படி அந் நகருக்குச் சென்று பல பிரபுக்களும், கோபால கிருஷ்ண பாரதிகள் முதலிய பல சங்கீத வித்துவான் களும் கூடிய மஹாசபையில் வினிகை நடத்தினர். அப்பொழுது அந்நகரில் முன்ஸீபாக இருந்த வேத நாயகம்பிள்ளை அச்சபையில் தலைவராக வீற்றிருந் தனர். அவர் தமிழில் எளிய இனிய செய்யுட்களையும் கீர்த்தனங்களையும் இயற்றும் ஆற்றலுடையவர்; ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய மாணாக்கர் களுள் ஒருவர். அந்தப் பக்கத்தில் இருந்த யாவருக் கும் அவரிடத்தில் பெருமதிப்பு இருந்து வந்தது.

மகாவைத்தியநாதையருடைய பாட்டு நடை பெற்றபின்பு வேதநாயகம்பிள்ளை அதனைப் பாராட் டித் தக்க ஸம்மானம் செய்து ஒருசெய்யுள் கூறினர். அது வருமாறு:

(ஆசிரிய விருத்தம்)

"கானசையு மலங்கலணி மகாவைத்ய நாதகவி
கல்லும் புல்லும்
தானசையத் தேனிசையச் சொலுமிசையைக் கேட்டனந்தன்
தலைய சைக்கின்

வானசையு மண்ணசையு மன்னுயிரெல் லாமசையும்
வருந்து மென்றே
தேனசையு மலரோனச் சேடனைக்கா திலனாகச்
செய்தான் மன்னே."

[குறிப்பு: *அனந்தன் - ஆதிசேஷன். ஆதிசேஷன் பாம்பாதலாலும், பாம்பு கண்ணையே காதாக உடையதாதலாலும் 'காதிலன்' என்றார்.*]

சிறந்த அதிகாரத்தில் இருந்த வேதநாயகம் பிள்ளை இங்ஙனம் கூறிப்பாராட்டவே மாயூரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள யாவரும் மகா வைத்தியநாதையர்பால் மேன்மேலும் மதிப்புவைத்து விசேஷ காலங்களில் அவரை வருவித்து அவருடைய இசையையும் சிவகதையையும் கேட்டு மகிழ்வுற்றனர்.

சிருங்ககிரியிற் சிறப்புப் பெற்றது

அப்பால், சிருங்ககிரி மடத்தில் ஆசார்ய மூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சிவாபிநவ நரஸிம்மபாரதி ஸ்வாமிகளவர்களால் கட்டளையிடப்பட்டு ஒரு நவராத்திரி காலத்தில் அவ்விரு சகோதரர்களும் சிருங்ககிரி சென்றார்கள். அங்கே மகா வைத்தியநாதையர், "ஸ்ரீ சங்கர குருவரம், சிந்தயாமி பவஹரம்" என்னும் பல்லவியையுடைய வடமொழிக் கீர்த்தனமொன்றை இயற்றிப் பாடி ஆசார்ய மூர்த்தியைத் துதித்தனர். வழக்கம்போல் சங்கீதமும் சிவகதையும் நடந்தன. கேட்ட ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் அவருடைய சிவபக்தி முதிர்வையும் வடமொழி தென்மொழி அறிவையும் இசை இனிமையை

யும் உணர்ந்து திருவுள்ள மகிழ்ந்து பலவகையான ஸம்மானங்கள் செய்தார்கள். அன்றியும் *“மஹாதேவம்” என்னும் முதற்குறிப்பையுடைய சுலோகத்தை அருளிச் செய்து அவரை ஆசீர்வதித்தார்கள். பின்பும் பலமுறை மகா வைத்தியநாதையர் சிருங்ககிரி மடத்திற்குச் சென்று தம் இசைத்திறனைப் புலப்படுத்தி வழிபட்டு ஸ்வாமிகளுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் ஸம்மானங்களையும் பெற்றுவந்தார்.

பெரிய புராணக் கீர்த்தனம்

இராமஸ்வாமி ஐயர் தமிழ்ச் செய்யுள் இயற்றும் திறமையும் இசையிலக்கண வன்மையும் உடையவராதலின் நகரத்தார்களுட் சில சிவநேசச் செல்வர்கள் பெரிய புராணத்தைக் கீர்த்தனமாகச் செய்தால் உபகாரமாக இருக்குமென்று அவரிடம் தங்கள் விருப்பத்தைத்தெரிவித்தனர். சிவகதை செய்வதற்கு அத்தகைய நூல் மிகவும் பயன்படுமென்றறிந்த இராமஸ்வாமி ஐயர் அதற்கு உடன்பட்டு இயற்றத் தொடங்கினார். சில மாதங்களில் பெரிய புராணக் கீர்த்தனம் இயற்றி நிறைவேறியவுடன் அதனை அரங்கேற்ற விரும்பினார். அதற்குத் திருவாவடுதுறையே ஏற்ற இடமெனத் தெளிந்தார். ஆதலின் அங்கே சென்று, ஆதீனத்தலைவராகிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரும் மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரும்

---

*𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌶𑌯 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌧𑍇 𑌸𑌦𑌾𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌦𑌾𑌯𑌾𑌵𑍈𑌷 𑌵𑌾𑌰𑌶𑌃 ॥

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் முதலிய வித்துவான்களும் வேறு பல சங்கீத வித்துவான்களும் செல்வர்களும் நிறைந்திருந்த சபையில் அந்நூலை அரங்கேற்றினார். மகா வைத்தியநாதையரும், அவர் தமையனாரும் அதிலுள்ள கீர்த்தனங்களைப் பாடும் பொழுது யாவரும் கேட்டு உருகினர். பெரிய புராணக் கருத்துக்கள் அழகாக அங்கங்கே சிவபக்தி உணர்ச்சி ததும்பும்படி அமைந்த அந்நூலின் இயல்பு, இசையமைப்போடு பொருந்தி மகா வைத்தியநாதையருடைய இனிய வாக்கிலிருந்து வரும்போது பொன் மலர் நன்மணம் பெற்றதுபோல விளங்கியது. அப்பொழுது மகா வித்துவான் பிள்ளையவர்கள் அந்நூலுக்குச் *சிறப்புப்பாயிரமாக *ஐந்து செய்யுட்களை இயற்றியளித்தனர். வேறு சில வித்துவான்களும் அங்ஙனமே இயற்றி அளித்தார்கள். அக்காலமுதல் மகா வைத்தியநாதையர் நாயன்மார்கள் சரித்திரத்தைக் கதைபண்ணும் பொழுது அந்நூலிலுள்ள கீர்த்தனங்களையே பாடிப் பொருள் கூறி யாவரையும் மகிழ்வித்து வந்தனர்.

பலவகை நன் மதிப்பு

பின்பு மகா வைத்தியநாதையர் திருவாங்கூர் ஸம்ஸ்தானாபதியாகிய ஆயில்யம் திருநாள் மகாராஜா அவர்களால் இரண்டு முறையும் அவருக்குப் பின் பட்டத்தில் வீற்றிருந்த விசாகந் திருநாள் மகாராஜா

*இவற்றை ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தின் முதற் பாகம், 302-3-ஆம் பக்கங்களில் காணலாம்.

அவர்களால் ஒருமுறையும் வருவிக்கப்பெற்றுத் தம் இசையின் ஆற்றலை நன்கு புலப்படுத்தி மகிழ்வித்துப் பலவிதமான பரிசுகளை அடைந்ததோடு வெள்ளியாலே செய்யப்பட்ட பூஜாபாத்திரங்களையும் பெற்று வந்தனர். அக்காலத்தில் அங்கே ஸம்ஸ்தான வித்துவான்களாக இருந்த பரமேசுவர பாகவதர் முதலியவர்களும் கோயம்புத்தூர் ராகவையர் முதலியவர்களும் அவருடைய திறமையை மிகப்பாராட்டினார்கள்.

ஒரு சமயத்தில், தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் பண்டைக்காலத்திருந்த சங்கீதவித்துவான்களால் இயற்றி வைக்கப்பட்டுப் பாடப்படாமல் மழுங்கி இருந்த 72 மேளகர்த்தாமாலிகைக்குச் சிவாஜி மகாராஜா அவர்களுடைய மாப்பிள்ளையாகிய ஸகாராம் ஸாஹேப் அவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி வர்ண மெட்டுக்களை மகா வைத்தியநாதையர் அமைத்து அரண்மனை வித்துவான்களாகிய வீணை ஆதிமூர்த்தி ஐயர் முதலியவர்கள் இருந்த மகாசபையில் அரங்கேற்றி மிக்க கீர்த்தியை அடைந்தார்.

பிறகு மைஸூர் மகாராஜா அவர்களால் மூன்று முறை நவராத்திரி காலங்களில் வருவிக்கப் பெற்று அப்பொழுதப்பொழுது தக்க மரியாதைகளைப் பெற்றனர். அங்கே இருந்தபொழுது அந்த ஸம்ஸ்தான வைணிக வித்துவச் சிரோமணிகளாகிய சேஷண்ணா, சுப்பண்ணா முதலியவர்களால் அழைக்கப்பெற்று அவர்கள் வீடுகளில் கூட்டப்பெற்ற சபைகளிற் பாடி அவர்களாலும் நன்மதிப்பையும் பரிசுகளையும் பெற்றனர்.

இங்ஙனம் மடாதிபதிகள், மகாராஜாக்கள், ஜமீன்தார்கள், தமிழ் வடமொழி வித்துவான்கள், சங்கீத வித்துவான்கள், செல்வர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியவர்களால் பல வகையில் ஆதரிக்கப் பெற்ற மகா வைத்தியநாதையருடைய இசைவெள்ளம் இந்நாட்டைக் குளிர்வித்து விளங்கியது.

நான் முதலிற் கண்ட இன்பம்

நான் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலும் பின்பும் மகா வைத்தியநாதையரோடு பழகி அவருடைய சங்கீத ஆற்றலையும் சிவபக்தியையும் அருங் குணங்களையும் அறிந்து மகிழ்ந்திருந்தேன். *பிரஜோற்பத்தி௵ (1871) ஸ்ரீ சுந்தரஸ்வாமிகள் திருவாவடுதுறைக்கு வந்தனர்; அவருடன் மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாரும் வேறு பலரும் வந்திருந்தனர். அக்காலத்திற்கு முன்பே ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் மூலம், மகா வைத்தியநாதையர் பட்டம் பெற்றமை, அவரது சங்கீதத்திறமை முதலியவற்றை அறிந்திருந்தமையால் அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆவல் எனக்கு இருந்தது. அவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய விருப்பத்தின்படி ஒரு நாள் வினிகை நடத்தினார். முதன் முறையாக அவருடைய கானத்தைக் கேட்ட எனக்கும் மற்ற அன்பர்களுக்கும் அப்பொழுது

* ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம், 2-ஆம் பாகம், பக்கம் 91-6.

உண்டான இன்பத்திற்கு எல்லையேயில்லை. அச் சமயத்தில் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற் றிய நூல்களிலிருந்து பலபாடல்களை அவர் இசையுடன் பாடிக்காட்டினார். பிள்ளையவர்களுடைய செய்யுட்களில் எனக்கும் என்னோடு பயின்ற மாண வர்களுக்கும் இயல்பாகவே ஈடுபாடு உண்டு; ஆயி னும் மகா வைத்தியநாதையருடைய இசையோடு கலந்து வரும்போது அச்செய்யுட்கள் மிக்க இன் பத்தை அளித்தன. அந்த மடத்திற்கு வரும் பல சங்கீத வித்துவான்களுடைய கோஷ்டியில் மகா வைத்தியநாதையர் ஒரு சூரியனைப்போல் விளங்கி னார்.

தமிழறிவு

பின் ஒரு முறை அவர் அந்தமடத்திற்கு வந் திருந்தபோது திருக்குற்றாலப் புராணத்தின் அச்சுப் பிரதியொன்று பிள்ளையவர்களுக்குக் கிடைத்தது. அந்நூலில் நெடுங்காலமாக இருந்த அன்பினால் பிள்ளையவர்கள் அதனை உடனே படிப்பித்துக் கேட்டு முதலிலிருந்து பொருள்வரையறை செய்து கொண்டே சென்றார்கள். அவ்வப்பொழுது தத் தமக்குத் தோற்றிய அபிப்பிராயங்களை உடனிருந்த மாணவர்களும் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் சொல்லி வந்தனர். பொருளாராய்ந்து வருகையில் அப்புராணத்திலுள்ள சண்டிகேசுவர வணக்கமாகிய,

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

*" தான்பிறந்த தந்தையையு மினிப்பிறக்கும் நீந்தையையும்
தடிந்து சேயேன்
றன்பிறங்கு மழவிடைமே லொருவரழைத் திடவிருவர்
அயிர்ப்ப வேகிக்
கான்பொலிதா ரரிபிரமா தியர்க்குமெய்தா விருக்கையெய்திக்
கடவுட் சேடம்
வான்புலவர் பேறப்பேறு பெற்றவனை நற்றவனை
வழுத்தல் செய்வாம் "

என்னும் செய்யுளில், 'சேயென்று ஒருவர் அழைத்திட இருவர் அயிர்ப்பவேகி' என்ற பகுதியிலுள்ள 'இருவர்' என்பது இன்னாரைச் சுட்டியதென்று விளங்கவில்லை. பிள்ளையவர்கள் யோசிக்கத் தொடங்கினார்கள். உடனிருந்தவர்களும் யோசித்தார்கள். சிலர், 'பிரம விஷ்ணுக்கள்' என்றனர்; வேறு சிலர் வேறு விதமாகக் கூறினர். அவற்றுள் ஒன்றேனும் பொருத்தமாகத் தோற்றவில்லை. அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், 'இருவரென்பதற்கு விநாயகர் சுப்பிரமணியரென்று பொருள் சொல்லலாமோ?' என்று மெல்லச் சொன்னார். அந்தப்பொருள் அவ்விடத்திற்கு மிகப் பொருத்தமாக இருந்தது. 'அதுதான் பொருளாயிருக்கவேண்டும்' என்று பிள்ளையவர்கள் உணர்ந்து, நெடுநேரம் யோசித்தும் பலருக்குப் புலப்படாமல் மகா வைத்-

---

* சேய் - குழந்தாய்; விளி. அயிர்ப்ப - ஐயமுற. ஒருவர் - சிவபெருமான். கான் - வாசனை. வான்புலவர் - தேவர்கள். கடவுட்சேடத்தையும் பேற்றையும் பெற்றவனை.

தியநாதையருக்கு மட்டும் புலப்பட்டதை அறிந்து மனமுருகினர்; "ஐயா, நீங்கள் சொன்னதுதான் நன்றாக இருக்கிறது. உங்களுடைய ஈசுவர பக்தியே இவ்வாறு தோன்றச் செய்தது" என்று அவரைப் பாராட்டிக் கூறினார்கள். அவருடைய தமிழறிவை ஒரு மகாவித்துவானே கொண்டாடினரெனின் நான் வேறு புதிதாக என்ன சொல்லவேண்டும்?

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரிவிற்கு இரங்கியது

பிள்ளையவர்களுடைய கவித்திறத்தை மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் நன்றாக அறிந்தவர்கள். எப்பொழுது மடத்திற்கு வந்தாலும் பிள்ளையவர்களைத் தனியே வந்து பார்த்துப் பேசித் தங்களுக்கு உள்ள ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டும் தாங்கள் பாடிய செய்யுட்களைச் சொல்லிக் காட்டியும் அப்புலவர்பிரானுடைய செய்யுட்களைக் கேட்டும் மகிழ்ந்து போவார்கள். அவ்விருவருக்கும் அவர்களிடத்தில் இருந்த மதிப்பும் பேரன்பும் அதிகம்.

அக்கவிஞர் கோமான் யுவவருஷம் தைமாதம் (1876, பிப்ரவரி மாதம்) பூவுலகை நீத்தனர். அக்காலத்தில் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் தாம் யாத்திரை சென்றிருந்த இடத்தில் அச் செய்தியை உணர்ந்து மனந்துடித்து வருந்தினர். இருவரும் தம் ஆற்றாமை புலப்படச் சில செய்யுட்

களைப் பாடினர். அவற்றுள் மகா வைத்தியநாதையர் பாடியவை வருமாறு :—

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

* "தூவலரு மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் கோண்டிலதும்
நாவலர் பிரானரன்றாள் நண்ணினனன் னுனிடத்தே
ஆவலரா மாணவக ரரிடத்தே தமிழ்பயில்வார்
சேவலர்பி ரான்புகழ்சால் செழுங்கவியாப் பவரேவரே."

"விண்ணாடும் பெருங்கவிஞன் மீனாட்சி சுந்தரவேள்
மண்ணாத மணியனையான் மாதேவன் மலரடிசார்ந்
துண்ணாநின் றனனின்பம் உலப்புறுவார் மாணவரோன்
றெண்ணாநின் றனனிலையே என்னேயிவ் வுலகியல்பே."

இப்பாடல்களினால், பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்களுக்குப் பாடம் சொல்வதிலும் சிவபிரான் புகழைச் செய்யுளிலமைத்துப் பாடுவதிலும் வல்லவர்களென்பதை அவர் புலப்படுத்தி யிருக்கின்றார் ; "இனிமேல் சிவஸ்துதியை அவர்களைப்போல் வேறு யார் பாடப் போகிறார்கள் !" என்று அவர் மனமுருகிப் பல முறை வருந்தியதை நான் கேட்டதுண்டு.

'வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்'

மகா வைத்தியநாதையருடைய சிவகதைகள் பெரும்பாலும் கோயில்களிலும் பஜனை மடங்களிலும் நடைபெறும். திருவிடை மருதூர்க் கோயிலில், வைகாசி மாதத்தில் திருக்கல்யாண உத்ஸவம் நடை

* தூ - பரிசுத்தம். ஆவலர் - அன்புடையார். சே - இடபம். மண்ணாத - கழுவாத. உலப்புறுவார் - வருந்துவார்.

பெற்ற காலத்தில் ஆதீனகர்த்தர் விருப்பத்தின்படி அவர் பார்வதி கல்யாண சரித்திரத்தைக் கதை பண்ணினர். அதற்குமுன் அந்தக் கதையை அவர் வேறிடங்களிற் பண்ணியதில்லையாயினும், கந்தபுராணத்தில் அவருக்கு இருந்த பயிற்சியினலும் இயல்பாகவே பல வடமொழி தென்மொழி நூல்களிலுள்ள பழக்கத்தினலும் அதனை மிகவும் சிறப்பாகச் செய்து நிறைவேற்றினர்.

அப்பால், ஆதீனத்தலைவர்களுடைய விருப்பப்படி இராமஸ்வாமி ஐயர் பார்வதி கல்யாண சரித்திரத்தைக் கீர்த்தன உருவத்தில் இயற்றினர். பிறகு மகா வைத்தியநாதையர் அதை வைத்துக்கொண்டு கதை செய்து வரலாயினர்.

வெகுதான்ய வருஷம் (1878) அவர் இராமேசுவர யாத்திரை போனர்; அப்போது இராமநாதபுரத்தில் தங்கினர். அங்கே 'ரிஸீவர்' ஆக இருந்த ஸ்ரீநிவாஸ மூர்த்தி ஐயங்காரென்பவர் அவரைத் தக்க வண்ணம் உபசரித்துச் சிலநாள் இருக்கச் செய்தனர்; ஒருநாள் பிரகலாத சரித்திரத்தைக் கதை பண்ண வேண்டுமென்று விரும்பினர். மகா வைத்தியநாதையர் சிவ கதையையன்றி வேறு சரித்திரங்களைச் செய்ததில்லை. ஆனலும் ஹரிகதை செய்வதில் அவருக்கு வெறுப்பு இல்லை. அவர் சமரஸமான நோக்கமுடையவர். ஆதலின் ஐயங்கார் விரும்பியபடியே அங்கே ஒருதினம் பிரகலாத சரித்திரத்தைக் கதை பண்ணினர். அந்தச் சரித்திரத்திற்கு வேண்டிய உருப்படிகள் அவருக்குத் தெரியாவிட்

டாலும் கம்பராமாயணத்திற் பயிற்சிமிக்க அவர் அதிலுள்ள இரணியன் வதைப்படலச் செய்யுட்களைச் சொல்லிப் பொருள்கூறிச் சபையினரை இன்புறுத்தினர்; அன்றியும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் சமணரால் துன்புறுத்தப் பெற்ற சிலவகைச் செய்திகள் பிரகலாதனுடைய சரித்திரச்செய்திகள் சிலவற்றோடு ஒப்புமை யுடையனவாக இருத்தலின் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றபடி அந்நாயனார் சரித்திரத்தில் உபயோகப்படும் சில கீர்த்தனங்களையும் விஷயங்களையும் பொருத்திச் சொன்னார். கேட்டவர்களும், "இவ்வளவு இனிமையான ஹரிகதையை யாரிடத்திலும் கேட்டதில்லை" என்று கூறி வியந்தார்கள். 'வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்' அல்லவா?

சுப்பிரமணிய தேசிகவிலாசப் பாட்டு

திருவாவடுதுறை யாதீனத்தைச் சார்ந்த *செவ்வந்தி புரத்தில் பெரிய காறுபாருக இருந்த ஸ்ரீ வேணுவனலிங்கத் தம்பிரானென்பவர் ஒரு பெரிய மடம் கட்டுவித்து அதற்கு, 'சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசம்' என்னும் பெயரை அமைத்தார். பின்பு அவருடைய வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அங்கே விஜயஞ் செய்திருந்த

* இது திருநெல்வேலி ஜில்லா அம்பாசமுத்திரம் தாலூகாவில் தாம்பிரபர்ணி உற்பத்தியாகும் பாபநாசத்துக்கு 4-மைல் தூரத்தில் உள்ளது; திருநெல்வேலிப் பக்கத்துக் கிராமங்களுக்குத் திருவாவடுதுறை மடத்துப் பெரிய காறுபாருக இருக்கும் தம்பிரான்களுக்குத் தலைமையிடம்.

பொழுது அம்மடாலயத்தைச் சிறப்பித்துப் பலர் பல பாடல்களை இயற்றினார்கள். அக்காலத்தில் அங்கே வந்திருந்த மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் வேறு பலரும் பல செய்யுட்களை இயற்றிக்கூறினார்கள். அவற்றுள் மகா வைத்திய நாதையர் இயற்றியது வருமாறு:—

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்)

"மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியார் முன்செய்பணி
மூட்டும் வண்ணம்
வெம்மையா ரோராசால் விளைந்ததெனுஞ் சொன்மாற
விடைநீத் தீசன்
இம்மையார் பலவரசும் படர்பதிச்சுப் பிரமணிய
இறையாய் மும்மைச்
செம்மையார் வேணுவன லிங்கன்செய் திருமடத்திற்
றிகழ்ந்துற் றனல்."

நாயன்மார்களுடையசரித்திரங்களிலே ஈடுபட்டிருந்த மகா வைத்தியநாதையர் இச்செய்யுளில் மூர்த்தி நாயனாருடைய வரலாற்றை அமைத்திருக்கின்றனர். "திருநீறு, கண்டிகை, சடைமுடி என்னும் மூன்றையும் தமக்குரிய சின்னங்களாகக் கொண்டு பாண்டி நாட்டை ஆண்ட மூர்த்திநாயனார் செய்துவந்த சந்தனக்காப்புத் திருப்பணியானது தடைப்படும் வண்ணம் ஓர் அரசனால் நிகழ்ந்ததென்னும் பழிச்சொல் மாறும்படி, இடபவாகனத்தை நீத்துவிட்டுச் சிவபெருமானே, பல அரசுகளும் படருகின்ற இடமாகிய திருவாவடுதுறையில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகராக எழுந்தருளிப் பின்பு மேற்கூறிய மூன்று வகைச்

சின்னங்களையும் உடைய வேணுவனலிங்கத் தம்பிரான் இயற்றிய மடாலயத்தில் வீற்றிருந்தார்" என்பது இச்செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்ட பொருள். ஓர் அரசனால் துன்பம் உண்டாகியதைப் போக்கப் பல அரசர்களும் படரும் பதியில்வந்தாரென்பது இதன் பாலுள்ள நயம். படரும் கொடியரசு திருவாவடுதுறை ஸ்தல விருட்சம். ஆதலின் அரசென்றது இங்கே இரண்டு பொருளையும் குறித்து நிற்கின்றது. இச்செய்யுளினால் மகா வைத்தியநாதையருக்குச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடத்தில் இருந்த பேரன்பு விளங்கும்.

'வைத்தி பாகவதர்'

பிறகு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் செவ்வந்திபுரத்திலிருந்து பல இடங்களுக்குத் தம் பரிவாரங்களுடன் சென்றனர். அப்போது மகாவைத்தியநாதையரும் சிலகாலம் உடன் இருந்தனர். ஓரூரில் தங்கியிருந்தபொழுது ஒரு நாள் இரவில் அவ்வூரிலுள்ள ஒரு சத்திரத்துத் திண்ணையில் மகா வைத்தியநாதையரும் வேறு சிலரும் சயனித்திருந்தனர்; அவர்களுள் நானும் ஒருவன். பாதி இரவில் ஓர் இரைச்சல் கேட்டது. நல்ல நிலா வெளிச்சம் இருந்தது. ஐம்பது பேர்களுக்குக் குறையாமலுள்ள ஒரு பெரிய கூட்டம் அந்தச் சத்திரத்தை நோக்கி வந்தது; வரும்பொழுதே அந்தக் கூட்டத்தினர், "வைத்தி பாகவதர் எங்கே இருக்கிறார்?" என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தனர். அவர்கள் யாரைத் தேடுகிறார்களென்றும் எதற்காகத் தேடு

கிறார்களென்றும் எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. அவர்கள் உண்டாக்கிய சப்தத்தால் நாங்கள் யாவரும் எழுந்துவிட்டோம்.

"இங்கே பண்டாரசன்னிதிகளுடன் வைத்தி பாகவதர் வந்திருக்கிறாராமே. அவர் எங்கே இருக்கிறார்?" என்று மீட்டும் அவர்கள் கேட்டார்கள். எங்களுள் ஒருவர் அவர்களை மெல்ல விசாரிக்கத் தொடங்கி, "நீங்கள் யார்? யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். "நாங்கள் பக்கத்து ஊரில் வசிப்பவர்கள். வைத்தி பாகவதரைப்பற்றி மிகச் சிறப்பாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவருடைய பாட்டைக் கேட்கவேண்டுமென்பது எங்கள் ஆசை. இந்த ஊருக்கு அவர் பண்டார சன்னிதிகளுடன் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். இப்பொழுது அவகாசம் இருக்குமாதலால் வந்து பார்த்து ஒரு தேவாரமாவது ஒரு சுலோகமாவது கேட்டுப்போகலாமென்று புறப்பட்டோம்" என்றார்கள். அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரைத் தேடி வந்தவர்களென்று எங்களுக்கு அப்பொழுதுதான் தெரியவந்தது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் சங்கீத வித்துவான்களெல்லோரையும் பாகவதரென்றே அழைப்பது வழக்கம். சோழ நாட்டினராகிய எங்களுக்கு அது தெரியாதாதலின் அவர்கள் இன்னுரைக் குறித்துக் கேட்கிறார்களென்று முதலில் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய செயல் எங்களுக்கு வியப்பை உண்டாக்கியது. பாதிராத்திரியில் அவர்கள் நினைத்த வண்ணம் பாட இயலாதாதலின், மறு

நாள் சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்னிலையில் வினிகை நடைபெறுமென்றும் அப்பொழுது வந்து கேட்கலா மென்றும் இராமஸ்வாமிஐயர் சொல்லி அனுப்பினர். அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரைப் பார்த்ததனு லேயே ஒருவகைத் திருப்தியையும் சந்தோஷத் தையும் அடைந்து சென்றூர்கள்; மறுநாள் வந்து அவருடைய சங்கீதத்தையும் கேட்டு இன்புற்றூர்கள்.

'அகப்பட்டுக் கொண்டாயா ?'

ஒருவருஷம் ஐப்பசி மாதத்தில் வழக்கம்போல் துலாஸ்நானத்திற்காக ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் திருவாவடுதுறையிலிருந்து மாயூரம் சென்று தெற்கு வீதியிலுள்ள கட்டளை மடத்தில் இருந்து வந்தார். அங்கே நாள்தோறும் வித்துவான்கள் பிரபுக்கள் முதலியோருடைய சல்லாபங்கள் இடைவிடாமல் நடந்துகொண்டே யிருக்கும். மகா வைத்தியநாதை யர், இரட்டைப் பல்லவி சிவராமையர், கோபால கிருஷ்ணபாரதியார், திருவாலங்காட்டுத் தியாகராஜ சாஸ்திரிகள், சாத்தனூர்ப் பஞ்சுவையர் முதலிய சங்கீத வித்துவான்கள் அங்கே வந்திருந்தனர்.

மாயூரத்தில் அக்காலத்தில் கோவிற் பாடகராக ஒரு முதிய அந்தணர் இருந்தார். அவர் யாரைப் பார்த்துப் பேசினுலும், "*அபயாம்பிகா கடாட்சம் உங்களுக்கு உண்டாகவேண்டும்" என்று சொல் வார். அதனுல் அவரை யாவரும், 'அபயாம்பிகா

* அபயாம்பிகை யென்பது அத்தலத்து அம்பிகையின் திரு நாமம்.

கடாட்சம்' என்றே அழைப்பாராயினர். அவருடைய இயல்பு ஒரு தனிவகையைச் சேர்ந்தது. அடிக்கடி அவர் மடத்திற்கு வந்துபோவார். வருஷத்துக்கு ஒருமுறை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவருக்கு முக்கால் ரூபாய் ஸம்மானம் செய்வது வழக்கம். அப்படிச் செய்யும்பொழுதெல்லாம், "மகா வைத்திக்குக்கூட ரூபாய் பத்து இருபது கொடுக்கிறீர்களே? நான்மட்டும் தாழ்ந்தவனா? அந்தப் பையன் வரும்போது அவனை என்னோடு பாடும்படி செய்தால் என் யோக்யதை உங்களுக்குத் தெரியவரும்" என்று சொல்வார். சுப்பிரமணிய தேசிகர் நகைத்துக்கொண்டே, "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்லியனுப்புவார்.

முன்பு குறிப்பிட்ட வருஷத்தில் யாவரும் கூடியிருந்த சபையில் 'அபயாம்பிகா கடாட்சம்' தற்செயலாக வந்தார்; வழக்கம்போல் ஸம்மானம் பெற்றுக்கொண்டார்; பிறகு தேசிகரை நோக்கி மகா வைத்தியநாதையருடன் சேர்ந்து பாடச்செய்தால் தம்முடைய மதிப்பு விளங்குமென்று சொன்னார். அவர் அதற்கு முன் மகா வைத்தியநாதையரைப் பாராதவராதலின் அவர் அங்கே இருத்தலை அறியவில்லை. சுப்பிரமணிய தேசிகர் புன்சிரிப்போடு, "இவர்களே மகா வைத்தியநாதையரவர்கள்" என்று கூறிச் சுட்டிக் காட்டினார். அந்தப் பிராமணர் உடனே திடுக்கிட்டு எழுந்து போய்விடுவாரென்று நாங்கள் யாவரும் எண்ணினோம். அவர் சிறிதேனும் அஞ்சாமல், "அப்படியா! நல்லவேளை! இப்பொழுது அகப்பட்

டுக் கொண்டாயா? பாடு பார்க்கலாம். நானும் பாடுகிறேன். நான் பாடிக்காட்டுகிறபடி பாடு வாயா?'' என்று கேட்டுவிட்டு, 'மொட்டைச்சுவர் - கட்டைச்சுவர் - தட்டைச்சுவர் - குட்டைச்சுவர்' என்று தம் வாய்க்கு வந்தவற்றைப் பல்லவியாக எடுத்துப் பாட ஆரம்பித்தார். மகா வைத்தியநாதையர் சிரித்தார்; உடனே அந்த முதியவர், "என்ன சிரிக்கிறாய்? சிரித்துவிட்டால் ஏமாந்து போவேனென்று நினைக்கிறாயோ? பாடு பார்க்கலாம். பேசாமல் ரூபாயை வாங்கி முடிந்துகொண்டுபோக மாத்திரம் தெரியுமா? சால்வை, பட்டு, சோமன்ஜோடு எல்லாம் வாங்கிக் கொள்ளத் தெரியுமா? நான் இல்லாத காலத்தில் வந்து பண்டாரசன்னிதிகளை ஏமாற்றிப் பணம் வாங்குகிறாயா? எங்கே இதைப் பல்லவியாகவைத்துப் பாடு பார்க்கலாம்'' என்று உத்ஸாகத்தோடு சொல்லிவிட்டு எல்லோருடைய முகத்தையும் பார்த்தார். உடன் இருந்த யாவரும் சிரித்தனர்.

உடனே அங்கிருந்த தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் அந்தப் பிராமணரைப் பார்த்து, "ஓய், இங்கே வாரும். என்ன அவரிடம்போய்க் குழறுகிறீர்? இங்கேவந்து பாடும். நான் பாடிக்காட்டுகிறேன்'' என்று சொன்னார். அம்முதியவரும் அப்படியே வந்து அஞ்சாமல் பாடினார். தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் அவர் பாடினபடி யெல்லாம் பாடிக் காட்டினார்; அவர் அபஸ்வரமாகப் பாடும்பொழுதெல்லாம் சாஸ்திரிகளும் அப்படியே பாடினார். இந்த விநோதக் காட்சியினால் சபையிலிருந்தவர்கள் யாவரும் வயிறு குலுங்

கச் சிரித்தார்கள். ஒன்றும் தெரியாத ஸாதுவாகிய 'அபயாம்பிகா கடாட்சம்' சிறிது நேரம் பாடிவிட்டுத் தம்முடைய பேச்சு அங்கே ஏறாதென்றெண்ணிப் போய்விட்டார்.

என்பாலுள்ள அன்பு

நான் கும்பகோணம் காலேஜில் வேலையில் நியமிக்கப்பட்டதை யறிந்த மகா வைத்தியநாதையர் ஒருசமயம் கும்பகோணம் போயிருந்தபோது 'காலேஜ்' பிரின்ஸிபால் ராய்பஹதூர் தண்டலம் கோபால ராவ் அவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று, என்னை நியமித்ததைக் குறித்து நன்றி பாராட்டி விட்டு வந்தார். அதற்குக் காரணம் என் தந்தையாரிடத்தில் அவருக்கு இருந்த பிரியமே ஆகும். கோபாலராவவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரிடம் நன்மதிப்பை உடையவர்கள்; அவரைப்பற்றி, "கேட்பவர்களுடைய மனமறிந்து பாடும் திறமை உடையவர்" என்று கூறிப் பாராட்டுவதுண்டு.

சமயோசித அறிவு

ஒருசமயம் திருப்பனந்தாளுக்குச் சென்றிருந்த போது மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் திருவாப்பாடி, சேய்ஞலூர் என்னும் ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துவர எண்ணினார்கள். அப்பொழுது அங்கே காசிமடத்துத் தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ குமாரசாமித் தம்பிரானவர்கள் ஒருவண்டி கட்டுவித்து அனுப்பினார்கள். நானும் உடன்சென்றேன்.

சாலையிலிருந்து சேய்ஞலூருக்குத் திரும்பும் சமயத்தில் அந்த வண்டி பள்ளத்திற் சாய்ந்துவிட்டது. நாங்கள் யாவரும் கீழே விழுந்தோம்; உடனே எழுந்து உடம்பைத் துடைத்துக் கொண்டோம். அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், "பரமசிவனால் அளிக்கப்பட்ட முத்துச் சிவிகையில் எழுந்தருளியிருந்த திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இதன் எல்லைக்கு வந்தவுடன், இந்த ஸ்தலம் சண்டிகேசுவர நாயனார் அவதரித்த ஸ்தலமென்று இறங்கி நடந்து சென்றார். அதனை அறிந்திருந்தும் நாம் வண்டியில் வந்தது தவறென்று திருவருளே அறிவித்துவிட்டது" என்று கூறி,

(கலிவிருத்தம்)

* "ஞானசம் பந்தரும் நாய னார்சடைத்
தூநறுந் தொடையன்முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பான்மையில் வரும்பதி யென்று நித்தில
யானமுன் னிழிந்தேதி ரிறைஞ்சி யெய்தினார்"

(பெரிய. திருஞான. 244)

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளைச் சொன்னார். அவருக்கு நாயன்மார்களிடத்தில் இருந்த அன்பின் முதிர்வையும் பெரியபுராணப் பயிற்சியையும் ஞாபக சக்தியையும் சமயோசித புத்தியையும் உணர்ந்து வியந்து யாவரும் நடந்தே சென்றோம்.

---

* நாயனார் - சிவபெருமான். தொடையல் முன் - மாலை முதலிய சேடங்களை. பிள்ளையார் - சண்டிகேசுவரர். நித்தில யானம் - முத்துப்பல்லக்கு. இழிந்து - இறங்கி.

‘ சங்கீதத்தைக் காப்பற்றுபவர் ’

சென்னைக்கு ஒருமுறை மகா வைத்தியநாதையர் சென்றிருந்தபொழுது அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ராய்பகதூர் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் விரும்பினர். அப்பொழுது சென்னையில் இருந்த நான் அவரை அழைத்துக்கொண்டு முதலியார் வீட்டிற்குச் சென்றேன். மகா வைத்தியநாதையருக்குத் தமிழ்நூற்பயிற்சியும் உண்டென்பதை அறிந்திருந்த அரங்கநாத முதலியார் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றைப் பற்றி அவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார்; பல செய்யுட்களை இடையிடையே எடுத்துக் கூறினர். மகா வைத்தியநாதையரும் அப்படியே பல செய்யுட்களைச் சலிப்பில்லாமல் எடுத்துக் கூறிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அங்ஙனம் பேசும்பொழுது செய்யுட்களை இசையோடு அவர் சொல்லுவாரென்றும் அதனால் அவருடைய சாரீர இனிமையை அறிந்து மகிழலாமென்றும் முதலியார் எண்ணியிருந்தார். ஆனல் மகா வைத்தியநாதையரோ செய்யுட்களைச் சொல்லும்பொழுது இசையோடு சொல்லாமல் பேசுவது போலவே சொன்னர். அவர் போனபிறகு முதலியார் என்னிடம், “இவர் சங்கீதத்தை நன்றாகக் காப்பாற்றுபவர். மிக்க சதுரர். சங்கீதம் தெரியாதவர்களெல்லாம் பாட்டோ சுலோகமோ சொல்லும்போது சங்கீதம் தெரிந்ததாகக் காட்டிக்கொள்ள எண்ணி அபஸ்வரமாகச் சொல்லித் தாங்களே சந்தோஷிக்கிறார்கள். நான் இவரோடு பேச்சுக் கொடுத்து ஏதாவது ஒரு பாட்டைச் சாரீரத்

துடன் இவர் சொல்லக் கேட்கலாமென்றிருந்தேன். நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். இவர் எவ்வளவோ தமிழ்ச் செய்யுட்களைச் சொன்னார். ஆனால் ஒன்றையாவது இசையுடன் சொல்லவில்லை. அப்படிக் காப்பாற்றினால்தானே அதற்குக் கௌரவம் உண்டாகும்?'' என்றார். பின்பு அரங்கநாத முதலியார் சென்னையிலுள்ள பல பிரபுக்களின் ஆதரவில் மகா வைத்தியநாதையரை ஒரு வினிகை நடத்தச் செய்து அவருக்குத் தக்க ஸம்மானம் செய்வித்து அனுப்பினார்.

சிரமமில்லாமல் ஸம்மானம் பெற்றது

அந்தக் காலத்தில் சென்னைக்கு வந்திருந்த வேங்கடகிரி மகாராஜா மகா வைத்தியநாதையருடைய திறமையைப்பற்றிக் கேள்வியுற்று அவரைப் பார்க்க விரும்பினார். அவர் அவ்வரசர்பால் சென்றனர். அவ்வரசர் சங்கீத சாஸ்திரத்தில் நல்ல பயிற்சி உடையவர்; ஆதலின் வைத்தியநாதையருடன் அந்தச் சாஸ்திர விஷயமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அவரும் பல நூற்பயிற்சி யுடையவராதலின் அரசர் அவருடைய ஸம்பாஷணையால் மிக்க திருப்தி அடைந்தார்.

வேங்கடகிரி ஸம்ஸ்தானத்தில் வித்துவான்களுக்கு உத்தம ஸம்பாவனையாகக் கொடுக்கும் தொகை 108-ரூபாய். மகா வைத்தியநாதையருடைய ஞானத்தை அறிந்து மகிழ்ந்த ஸம்ஸ்தானாதிபதி உத்தம சம்மானத்தின் இரண்டு பங்காகிய 216-

ரூபாயைக் கொடுத்து வேறு மரியாதைகளையும் செய்தார். மகா வைத்தியநாதையர் அங்கே வினிகையாவது சிவகதையாவது நடத்தவில்லை. இந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றிப் பின்பு ஒருகால் மகா வைத்தியநாதையரே, "பாட்டைக் கேட்பாரென்று எண்ணியிருந்தேன். சங்கீத லக்ஷணங்களைப்பற்றிப் பேசினரே யொழியப் பாடவேண்டுமென்று சொல்லவேயில்லை. வேறொரிடமாக இருந்தால் கசக்கிப் பிழிந்துவிடுவார்கள். யாதொரு சிரமமும் இல்லாமல் உயர்ந்த ஸம்மானத்தை அவரிடம் பெற்றேன். இதுவும் ஓர் அதிர்ஷ்டந்தான்" என்று என்னிடம் சொன்னர்.

பெரியபுராணக் கீர்த்தனப் பிரசங்கம்

ஒருகாலத்தில் சிவபுண்ணியச் செல்வர்களாகிய நகரத்தார்களுடைய ஊர்களுக்கு மகா வைத்தியநாதையர் சென்று அங்கங்கே பலருடைய விருப்பத்தின்படி சிவகதைபண்ணி ஸம்மானம் பெற்றனர். தேவகோட்டையில் ஐந்து மாதம் இருந்து பெரியபுராணக் கீர்த்தனக் கதாப்பிரசங்கஞ் செய்து எல்லோருடைய ஆதரவையும் உயர்ந்த ஸம்மானங்களையும் பெற்றனர்; அன்றியும் அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையருக்கு நாயன்மார்களிடத்திலிருந்த பேரன்பை எண்ணி அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுடைய படங்களையும் செய்வித்து வழங்கினர்.

பாஸ்கர சேதுபதி

இராமநாதபுரத்தில் இருந்த ஸ்ரீ பாஸ்கர சேதுபதி மன்னரவர்களுடைய திருமண வைபவத்திற்கு

மகா வைத்தியநாதையர் சென்றிருந்தனர். அங்கே சில காலம் இருந்து வினிகையும் சிவகதையும் செய்து ஸம்மானங்களைப் பெற்றனர். பின்பும் பாஸ்கர ஸேதுபதி மன்னர், * 'பட்டாபிஷேக வைபவ காலத்தில் வருவித்து வெகுமதி செய்ததுமன்றி, மாதந்தோறும் சம்பளமும், வருடந்தோறும் நவராத்திரி மகோத்ஸவத்திற்கு வரும்படியாகச்செய்து வருஷாசனமும் நியமனம் செய்ய, அவ்வாறே சென்று வெகுமதி பெற்று வந்ததுமன்றி, இடையில் எக்காலத்தில் அழைத்தாலும் அக்காலந்தோறும் சென்று மகாராஜா அவர்களுக்குக் கர்ணநந்தமான கானநந்தத்தைப் புகட்டி உத்தம ஸம்மானம் பெற்று' வந்தனர்.

திருவையாற்று வாஸம்

திருவையாற்றில் ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரரைத் தரிசித்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமென்றெண்ணி, ஸ்ரீ தருமஸம்வர்த்தனி அம்பிகை சந்நிதியிலுள்ள பாவாஸாமி அக்கிரகாரத்தில் மேற்குக்கோடியில் வடசிறகில் இரண்டு வீடுகளை அவர் வாங்கினர். அவற்றுள் ஒன்றில் தாம் தம் தமையனருடன் இருந்துகொண்டு மற்றொன்றில் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் படத்தையும் அறுபத்துமூவர் படத்தையும் வைத்துத் தினமும் மாலையில் பஜனைசெய்துவந்தார்.

அவர் ஸப்தஸ்தான உத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரருடன் எல்லாஸ்தலங்களுக்கும் நடந்து

---

* ஸ்ரீ மகா வைத்தியநாத விஜய ஸங்கிரகம்.

செல்வதுண்டு. இடையிடையே நேர்ந்த ஸ்தலங்களில் பூஜை செய்துவிட்டுச் செல்வார். திருநெய்த்தானத்தில் சுவாமி எழுந்தருளி யிருக்கும் பொழுது காவேரி மணலில் தாமே இன்புற்றுப் பாடுவார். இங்ஙனம் ஒவ்வொரு வருடமும் நடைபெற்றுவந்தது. அப்பொழுது கேட்பதற்காகப் பலபேர்கள் வந்து கூடுவார்கள்.

நோயுற்றுத் தீர்ந்தது

ஒரு வருஷத்தில் இடையில் மேற்கூறிய திருவிழா யாத்திரையில் ஓரூரில் *ஒரு வீட்டிற் பூஜை செய்துவிட்டு ஆகாரம் செய்தபொழுது நேர்ந்த அபத்தியத்தால் வைத்தியநாதையருக்கு மிக்க அசௌக்கியம் உண்டாயிற்று. எழுந்து நடக்கவும் உண்ணவும் இயலாமல் படுக்கையாகவே வையைச்சேரியில் இருந்து விட்டார். அதனை யறிந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவருடைய தேகநிலையை அறிந்து வரும்படி அடிக்கடி தக்கவர்களை அனுப்பிவந்ததன்றி, அவருடைய சௌகர்யத்திற்காகப் பணமும் கொடுத்தனுப்பினார். அவ்வாறு கொண்டுபோய்க் கொடுத்தவர்களுள் நானும் ஒருவன். பிறகு நோய் தீர்ந்து அவர் சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் வந்து தம்

* அவர்பால் பொறாமையுற்ற சிலருடைய தீயமுயற்சியால், 'ஏவல்' உபத்திரவம் உண்டாயிற்றென்றும், கணபதியக்கிரகாரத்தில் இருந்தவரும் மந்திரசாஸ்திரங்களில் வல்லவருமான ஒரு சாஸ்திரிகளிடம் ரக்ஷாபந்தனம் செய்துகொண்ட பின் அது நீங்கிற்றென்றும் சிலர் கூறுவர்.

நன்றியறிவைப் புலப்படுத்திப் பாராட்டினர்; "என்னால் பிரயோஜனம் இல்லாத காலத்திலும் என்னை மறவாமல் 'பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து' என்றபடி எனக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைப் பண்ணுவித்த சந்நிதானத்தின் பேருளை நான் என்னவென்று சொல்வேன்!" என்று சொல்லிச் சொல்லி மனங்கனிந்தார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிரிவிற்கு இரங்கியது

சர்வஜித்து வருஷம் மார்கழி மாதத்தில் (1888) மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் பரிபூரணமடைந்தபொழுது, தம்மைப் பல வகையிலும் ஆதரித்துத் தமக்கு உண்டாகிய பெரும்புகழுக்குக் காரணராக இருந்து விளங்கிய அவருடைய பிரிவாற்ருமையால் மிக வருந்தினர்; தம் வருத்த மிகுதியைப் புலப்படுத்திப் பாடிய செய்யுட்கள் சில உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று வருமாறு:

(தரவு கொச்சகக்கலிப்பா)

"ஏரளித்த வடமொழிதேன் மொழியளித்தா யிசையளித்தாய்
சீரளித்த துறைசையிற்சுப் பிரமணிய தேசிகநின்
நாரளித்த போாவைக்கண் மகாவைத்ய நாதனெனும்
பேரளித்தா யெங்களைவிட் டெங்கொளித்தாய் பேசுகவே."

[இசை - சங்கீதம்; நார் - அன்பு.]

இச்செய்யுளில் அவர், தேசிகர் தமக்கு மகா வைத்தியநாதையரென்னும் பெயர் வழங்கியதைப் பற்றிக் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குப் பிறகு திருவாவடுதுறையாதீனத் தலைவராக வீற்றிருந்தவரும், வித்வத்ஜன பரிபாலகரும், ரஸிக சிரோமணியும், வடமொழி, தென்மொழி, சங்கீதம் இவற்றில் நல்ல பயிற்சியுள்ளவரும், தரமறிந்து அளிக்கும் தாதாவுமான ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் மகா வைத்தியநாதையரை அடிக்கடி முக்கியமான சமயங்களில் வருவித்து அவருடைய சங்கீதத்தையும் சிவகதாப் பிரசங்கங்களையும் கேட்டுக்கேட்டு இன்புற்று உயர்ந்த ஸம்மானங்களை அவ்வப்போது செய்துவந்தனர். சில சமயங்களில் மகா வைத்தியநாதையருடைய கானமும் திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணையர் பிடிலும் சேர்ந்தே நடக்கும்.

பிரிவு

நந்தன வருஷத்தில் மகா வைத்தியநாதையருக்குத் தேக அசௌக்கியம் உண்டாயிற்று. அவர் திருவையாற்றில் இருந்துவந்தார். அக்காலத்தில் குடும்பக் கவலை நேராதபடி ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரும் பாஸ்கரசேதுபதிமன்னரும் பச்சாம்பேட்டையில் வித்துவான்களுக்குப் பேராதரவாக விளங்கிய நடராஜையரென்னும் செல்வரும் பொருளுதவி செய்துவந்தனர்.

நந்தனவருஷம் தைமாதம் பதினைந்தேதி வெள்ளிக்கிழமை (27—1—1893) பகல் ஒன்றரை மணிக்கு மகா வைத்தியநாதையர் தமது நாற்பத்தொன்ப

தாம் பிராயத்தில் ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரருடைய திருவடி நீழலையடைந்தனர். உயிர்பிரியும் இறுதி நேரம்வரையில் அவருடைய திருநாவானது சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டே யிருந்தது; "நற்றவாவுனை நான் மறக்கினும் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே" என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனருடைய திருவாக்குக்கு இலக்கியமாக அவர் இருந்தார்.

இரங்கற் செய்யுட்கள்

அவரது பிரிவாற்றாமையினல் அவருடைய தமையனாராகிய இராமஸ்வாமி ஐயர் மிகவருந்திப் பல செய்யுட்களைப் பாடினர். அவற்றுள் இரண்டு வருமாறு:

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்)

க. "கானநாற் கற்பகமே யறுபத்து மூவர்முதற்
 கடவுட் காதை
ஆனசீர் வளர்ந்தருசீந் தாமணியே யழதடியார்க்
 களித்தும் காம
தேனுவே யெனக்கிளைய சிங்கமே யென்னுயிரே
 சிவமெய்ஞ் ஞான
பானுவே கலைக்கடலே யுனைப்பிரிந்திங் காற்றகிலேன்
 பாவி யேனே."

உ. *"உயிரிழந்த காத்திரம்போ லொளியிழந்த நேத்திரம்போல்
 உயர்செஞ் சாலிப்
பயிரிழந்த பண்ணையைப்போற் பதியிழந்த மங்கை
 படர்கோள் கோம்பின் [யைப்போற்

---

* காத்திரம்-உடல். சாலி-நெல். பண்ணை-வயல். பதி-கணவன்.

இயலிழந்த விளங்கோடிபோ லிறகிழந்த பறவையைப்
இறைவன் காக்கும் [போல்
செயலிழந்த துடிகளைப்போ லுணையிழந்திங் கிடருழந்
தீமை யேனே.'' [தேன்

மகா வைத்தியநாதையருடைய பிரிவினால் தமிழ் நாட்டுச் சங்கீத வித்துவான்களெல்லாம் ஒருபெரிய நிதியை இழந்தவர்களைப்போல இடருற்று வாடினார்கள். "அவருடைய சங்கீதத்தின் இனிமையையும் சிவ கதைகளையும் இனி யாரிடம் கேட்டு இன்புறுவோம்!'' என்று தமிழ் நாட்டார் வருந்தினர். அந்தச் சங்கீத சாகரத்தின் இயல்பை நினைக்குந்தோறும் எனது மனம் உருகுகின்றது.

அவருடைய அன்பும் எளிமையும் பிறருடைய மனங்களைக் கவர்ந்து நின்றன. அவர் வாழ்வில் சங்கீதம் ஒரு புதுமலர்ச்சியை அடைந்தது. தமிழ் நாட்டின் புகழைப் பரப்பியவர்களுள் அவரும் ஒருவர். எவ்வளவோ சங்கீத வித்துவான்களைத் தமிழுலகம் கண்டிருக்கிறது; ஆயினும் மகா வைத்திய நாதையரைப்போல ஒருவரைப் பெறவேண்டுமாயின் அது பெருந்தவம் செய்திருக்கவேண்டும். அவரைப்போல இசைத்திறமும், தமிழ்வடமொழியறிவும், எல்லோரும் விரும்பும் குணமும், சிவபக்திச் செல்வமும், தூய்மையும், தோற்றப் பொலிவும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றவராகப் பல ஆயிரம் பேர்களுள் ஒருவரே பிறக்கின்றனர். இல்லையெனின், அத்தகைய பெரும்புகழ் அவருக்கு உண்டாவதற்குக் காரணம் இல்லையன்றோ?

இயல்புகள்

மகா வைத்தியநாதையருடைய அருங்குணங்களும் ஒழுங்கான வாழ்க்கையும் இணையற்ற புகழும் அவரை மறவாமல் என்றும் நினைக்கச் செய்வன. அவரைக் குணமணியாகக் கண்டு அன்புபூண்டவர்களும், சிவபக்தரென அறிந்து ஈடுபட்டவர்களும், சங்கீதக் களஞ்சியமென்று உணர்ந்து புகழ்ந்தவர்களும், கல்விமானெனத் தெளிந்து விரும்பியவர்களும் பலர். அவரிடத்தில் அமைந்திருந்த தூய ஒழுக்கத்தாலும், யாவருக்கும் எளியராம் தன்மை முதலியவற்றாலும் எத்தகையவர்களும் அவரிடம் மரியாதையாக நடந்துகொண்டார்கள்.

சிவபக்தி

அவருடைய சிவபக்தியும் சிவபக்தர்கள்பால் அவருக்கு இருந்த பேரன்பும் எக்காலத்திலும் குறையவேயில்லை. இளமை தொடங்கியே, நாள்தோறும் சிவபூஜை செய்யும் நியமம் உடையவர் அவர்; பூஜை செய்தபிறகே உணவு கொள்வார். பூஜை செய்யும் காலத்தில் சிரம், காது, கைகள், கழுத்து முதலிய இடங்களில் ருத்திராட்சங்களைத் தரித்துக் கொள்ளுவார். ஒவ்வொரு நாளும் ருத்ரம், சமகம், புருஷ சூக்தம் ஆகியவற்றைச் சொல்லி அபிஷேகம் செய்வார்; பாலபிஷேகமும் வில்வார்ச்சனையும் இன்றிப் பூஜை செய்யார்; ஏகலிங்கார்ச்சனை செய்தலே அவரது வழக்கம்.

நாள்தோறும் மாலைக்காலத்தில் சிவதரிசனம் செய்வார். வினிகையேனும் கதையேனும் பிற்பகலிற் செய்யநேரின் ஸந்தியா காலத்திற்குள் நிறைவேற்றிவிட்டு ஸந்தியாவந்தனம் செய்து பின்பு சிவதரிசனத்திற்குப் போய்விடுவார். இந்த நியமம் எந்தக்காலத்தும் தவறியதில்லை. அங்ஙனம் செல்லும்போது தாம் காலையில் தொடுத்துவைத்திருந்த புஷ்பமாலையைக் கொண்டுபோவார். அவர், தாம் பிறந்த வையைச்சேரியின்கண் உள்ள சிவாலயத்தில் நடராஜ விக்கிரகத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தார். தமக்குக் கிடைத்த ஸம்மானங்களாகிய பீதாம்பரம் முதலிய பொருள்களிற் சிலவற்றை அவ்வாலயத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்கு உபயோகமாகும்படி அளித்துவிட்டனர்.

பணிவு

அவர் மிக்க மதிப்புடன் விளங்கினாராயினும் தருக்கின்றி யிருந்தார். பிறருடைய திறமையை அறிந்து பாராட்டும் அருமையான குணம் அவரிடம் அமைந்திருந்தது. மூத்தவர்களிடமும் கல்விமான்களிடமும் மிகவும் மரியாதையோடு ஒழுகுவார். தம் அன்னையாரிடம் எப்பொழுதும், "வாருங்கள், போங்கள்" என்று பன்மையாகவே பேசுவார். சங்கீத வினிகைகளுக்குப் பிறர் வந்து அழைத்தால் ஒருவிதமான நிபந்தனையும் பேசிக்கொள்ளாமலே போவார். அதனால் அவருக்கு ஒரு குறைவுமில்லாமல் தக்க மரியாதையே கிடைத்துவந்தது. இக்காலத்

தில் அவர் இருப்பாரானல் ஒரு வினிகைக்கே மிகவும் சுலபமாக 500 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் கிடைக்கும். தாம் பெறும் ஸம்மானங்களெல்லாவற்றையும் தமையனாராகிய இராமஸ்வாமி ஐயரிடம் ஒப்பித்துவிடுவார். தமையனருடைய சொல்லுக்கு மாறுபேசவே மாட்டார். மகா வைத்தியநாதையரால் இராமஸ்வாமி ஐயருக்கு அதிக மதிப்புண்டாயிற்று; ஆயினும் அவர் எப்பொழுதும் தமையனருக்கு அடங்கியே ஒழுகுவார். இராமஸ்வாமி ஐயருடைய முயற்சிகளாலும் அவ்வப்பொழுது இன்னவாறு நடக்கவேண்டுமென்று அவர் அறிவுறுத்திவந்த செயலாலும் மகா வைத்தியநாதையர் அடைந்த பயன்கள் பல.

மகா வைத்தியநாதையருடன் எப்பொழுதும் இருந்து அவரை இன்ன இன்ன உருப்படிகளைப் பாடவேண்டுமென்று இராமஸ்வாமி ஐயர் சொல்லி வருவார். அதனுற் சிலருக்கு வைத்தியநாதையர் தம்முடைய தமையனர் உதவியின்றி ஒன்றும் செய்யும் சக்தியில்லாதவரென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஒருசமயம் இராமஸ்வாமி ஐயர் நோய்வாய்ப்பட்டமையால் வைத்தியநாதையர் சில இடங்களுக்குத் தனியே சென்று வினிகைகளும் கதைகளும் நடத்திவந்தார். அதைக் கேட்டபிறகு அவர்களுக்கு இருந்த அந்த எண்ணம் அடியோடே நீங்கியது.

விருப்பமான பொருள்கள்

சுருக்கமான உணவையே அவர் விரும்புவார். வற்றற்குழம்பு, வெந்தயக்குழம்பு, சீரகரசம், நீர்

மோர் ஆகியவற்றில் அவருக்கு விருப்பம் உண்டு. எலுமிச்சம்பழம் சேர்த்துக்கொள்ளார். பால் உட்கொள்ளும் வழக்கம் இல்லை. நெய் ஒரு கரண்டி முட்டையளவுதான் சேர்த்துக்கொள்வார். ஆடம்பரமான உணவுவகைகளில் அவருக்கு அவா இல்லை. வெளியூர்களுக்குச் செல்லுங் காலங்களில் அவல், சீடை, பொரிமா முதலியவற்றைக்கொண்டு செல்வார். அவற்றை அவசியமாயின் பிற்பகலில் உண்பார். அவரிடம் கைலாசையர் என்ற பரிசாரகர் எப்பொழுதும் உடனிருந்து வந்தார்.

பாண்டவ பாஷை

சகோதரர்களோடு பேசுங்காலத்தில் ஏதோ ஒரு பாஷையில் அவர் பேசுவார்; அஃது இன்ன பாஷையென்று யாருக்கும் விளங்காது. ஒரு முறை நான் என்னபாஷை யென்று கேட்டேன்; அவர், " இதனைப் பாண்டவபாஷையென்று சொல்வதுண்டு. விராட நகரத்தில் பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாதவாசம் செய்தகாலத்தில் தமக்குள் வழங்கி வந்ததைப் போன்றதென்று கேள்வி " என்றார்.

சங்கீதத்திறமை

அவருடைய சங்கீதத்திறமை தனிச்சிறப்புடையது. ஒன்றரை மணிக்குமேல் அவர் தொடர்ந்து பாடுவதில்லை; சிவகதை இரண்டு மணிநேரம் செய்வார். இராக ஆலாபனம் செய்யும்போது வாய்க்கு வந்த சொற்களையும் எழுத்துக்களையும் வழங்காமல் 'சங்கரா' என்றே ஆலாபனம் செய்வார். அவ

ருடைய சிவபக்தியே அங்ஙனம் செய்வதற்குக் காரணமாகும். முகவேறுபாட்டைக் காட்டாமலும், பலவிதமான அங்க சேஷ்டைகள் இல்லாமலும், கைகளை ஓங்காமலும், இருந்தபடியே அசையாமல் பாடுவார். பாடுவதற்கு முன் தொண்டையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுதல், சுருதியோடு பொருத்துவதற்குச் சில நேரத்தைக் கழித்தல், இடையிடையே பலவகைப் பானங்களை உட்கொள்ளல் முதலியவைகளை அவரிடம் ஒருபோதும் நான் கண்டதில்லை. அவருடைய உணவின் ஒழுங்கும், தூயஒழுக்கமும், வரையறையோடு பாடும் முறையும் அவருடைய சாரீரத்தை ஒரே நிலையில் இருக்கச் செய்தன. ஆதலின் எந்தச் சமயம் வேண்டுமானாலும் அவர் பாடுவதற்கு ஸித்தராக இருப்பார்.

ஒருமுறை அவர் திருவாவடுதுறைக்கு வந்திருந்தபோது விடுதியிலிருந்து மடத்திற்குப் பாடுவதற்காகப் போய்க்கொண்டிருந்தார். அவருடன் அவர் தமையனார் சென்றார். நானும் பிறரும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றோம். அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், "ராமஸாமி, ராமஸாமி" என்று உரக்கக் கூப்பிட்டார். 'இவருடைய தமையனாராகிய இராமஸ்வாமி ஐயர் அருகில் வரும்பொழுதே இவர் ஏன் கூப்பிடுகிறார்?' என்றெண்ணினேன். மறுநாள் இராமஸ்வாமி ஐயரை விசாரித்தேன்; "சாரீரம் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டான்" என்று அவர் கூறினர். அப்பொழுது எனக்கு உண்டான ஆச்சரியத்துக்கு

அளவேயில்லை. சாரீரத்தைப் பரீட்சிப்பதற்காக எவ்வளவோ நேரத்தைக் கழிக்கும் பல வித்துவான்களுக்கும் அவருக்கும் உள்ள வேற்றுமையை நினைந்து நினைந்து வியந்தேன்.

சிவகதை செய்யும் முறை

திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு வந்த காலங்களில் அவருடைய பாட்டு ஒருநாளும், சிவகதை ஒருநாளுமாக மாறி மாறி நடைபெறும். சிவகதை, ஹரிகதையாகியவற்றிற்கு ஒரேவிதமான ஆரம்பங்களும் பூர்வ பீடிகைகளும் சொல்லும் சங்கீத வித்துவான்கள் பலர் இக்காலத்தில் இருக்கின்றனர்; மகா வைத்திய நாதையருடைய சிவகதையின் போக்கு, தொடக்க முதல் இறுதிவரையில் சம்பிரதாய விரோதமில்லாமலும் புதிய புதிய விஷயங்களைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும். 'சங்கரா' என்று ஆரம்பிக்கும்போதே மந்திரத்தாற் கட்டுண்டவர்கள்போல் சபையினர் யாவரும் மெய்ம்மறந்து விடுவார்கள். சிவபரமான கீர்த்தனங்களும் சுலோகங்களும் பாடல்களும் அவருடைய வாக்கிலிருந்து அமுத மழைபோல வெளிவரும்.

முதன் முதலில் "வாதாபிகணபதிம்" என்ற விநாயகர் வணக்கத்தை அவர் பாடுவார். பிறகு பெரியபுராணக் கீர்த்தனத்திலுள்ள "எக்காலத்து மறவேனே" என்ற நடராஜ ஸ்துதியைப்பாடுவார். நாயன்மார் சரித்திரங்களாயின் திருத்தொண்டத் தொகையில், "தில்லைவா ழந்தணர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்" என்று தொடங்கி எந்த நாயனர் சரித்

திரத்தைச் சொல்ல வேண்டுமோ அந்த நாயனர் திருநாமம் உள்ள திருப்பாடல்வரையிற் பாடி விட்டுக் கதையைத் தொடங்குவார். தமக்குத் தெரிந்தவற்றையெல்லாம் காட்டவேண்டு மென்ற கருத்தால் ஸம்பிரதாய விரோதமான வற்றையும் இடத்திற்குப் பொருத்த மில்லாத விஷயங்களையும் புகுத்திச் சொல்லும் தன்மை அவர்பால் இல்லை; அங்ஙனம் செய்யும்படி நிர்ப்பந்திப்பவர்களும் அக் காலத்திற் பெரும்பாலும் இல்லை. எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரத்தினல் அறியப்படும் உயர்ந்த கருத்துக் களை விளக்கும் ஆன்ருேர் வாக்குக்களை மேற்கோ ளாகக் காட்டிப் பொருள் கூறும்பொழுது அந்த நூல்களைப் பயிலவேண்டு மென்னும் விருப்பமும் அந்த நீதியைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டுமென் னும் எண்ணமும் கேட்பவர்களுக்கு உண்டாகும். அவருடைய கதாப்பிரசங்கத்தில் அடிமுதல் இறுதி வரையில் சிவபக்திஉணர்ச்சியை வளர்க்கும் அமைப் பே காணப்படும்.

சிவகதைகளுக்கு மகாராஷ்டிர பாஷையிலுள்ள நிரூபணங்கள் முதலியவற்றைப் பாடுவார். வட மொழிச் சுலோகங்களையும் தமிழ்ச் செய்யுட்களையும் இடத்திற்கேற்பச் சொல்லும்பொழுதும் அவற்றின் பொருளைக் கூறும்பொழுதும் அவருடைய கல்வித் திறமை நன்ருக விளங்கும். அவர் பாடும்பொழுது மனம் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிடும். கதையைக்கூறி விஷயங்களை விளக்கும்பொழுது பருந்தோடு செல் லும் நிழலைப்போலக் கேட்போர் மனம் அக்கருத்

துக்களைப் பின்தொடர்ந்தே செல்லும்; அவ்வக் கருத்துக்களுக் கேற்ற மெய்ப்பாடுகளைக் கேட்போரிடம் விளங்கக் காணலாம். பக்திரஸம் ததும்பும் விஷயங்களைச் சொல்லும்பொழுது எத்தகைய வன்னெஞ்சமும் கனிந்துவிடும்; கேட்போர்கள் கண்ணீர் உகுத்துப் பரவசராவார்கள்.

கதை செய்யும்போது மகாவைத்தியநாதையர் இக்கால வழக்கப்படி எழுந்திருந்து நில்லாமல் உட்கார்ந்தபடியே பாடி உபந்யாசம் செய்வார். பக்க வாத்தியக்காரர்களும் உடன் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். இதற்காக ஒரு பீடத்தையோ தனி யாசனத்தையோ அவர் உபயோகிப்பதில்லை. பாடும்போதும் கதை செய்யும்போதும் இராமஸ்வாமி ஐயர் தம்புரு மீட்டிக் கொண்டிருப்பார்.

பதசாரங்கள்

மகாவைத்தியநாதையர் கூறும் பதசாரங்கள் கற்பனைத்திறமும் நுண்மையும் உடையனவாக இருக்கும். பெரியபுராணம், தேவாரம், சூதசங்கிதை முதலிய தமிழ்நூல்களிலிருந்தும் வடமொழி நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களைக் காட்டிப் பொருள் சொல்லுகையில் அவருடைய ஆராய்ச்சியின் ஆழம் புலப்படும். தேவாரக் கருத்துக்களுக்கும் உபநிஷத் கருத்துக்களுக்கும் உள்ள ஒப்புமையை அவர் எடுத்துக் கூறுவார். மங்களமாக, சஹானாராகத்திலுள்ள, "நந்திகேசாய மங்களம்" என்னும் கீர்த்தனத்தைப் பாடி அவர் பூர்த்தி செய்வார்.

அவர் கூறிய பதசாரங்களுள் என் நினைவில் உள்ள இரண்டைத் தெரிவிக்கிறேன் :

அப்பூதிநாயனார் சரித்திரப் பிரசங்கத்தைச் செய்தபொழுது பெரியபுராணக் கீர்த்தனத்திலுள்ள "அப்பூதியார் திருமனையில் வந்தார்" என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடிப் பொருள் கூறினார். அதன் மூன்றும் சரணத்தில் "திங்களூர்மாடத்திங்களூர்" என்ற ஒரு தொடர் உள்ளது. அதற்குப் பதசாரம் சொல்லுகையில் கற்பனை நயம் விளங்க, "சந்திரன் மேல் ஊர்ந்துசெல்லும் மாடங்களை யுடைய திங்களூர் என்பது அர்த்தம்; சந்திரன் குருத்துரோகமாகிய மகாபாதகத்தை அறிந்துசெய்தவனாதலின், குருபக்தியிற் சிறந்த அப்பூதியடிகள் வசிக்கும் ஊரிலுள்ள மாடங்களின் ஸ்பரிசத்தாலாவது தன் தோஷம் தீருமென்று எண்ணி வந்ததுபோல இருந்தது" என்று சொன்னார்.

சோமாசிமாற நாயனார் சரித்திரப்பிரசங்கம் ஒருசமயம் அவரால் திருவாவடுதுறை மடத்திற் செய்யப்பட்டது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய உதவியால் ஸ்ரீ தியாகேசப்பெருமானைத் தாம் செய்யும் யாகத்துக்கு எழுந்தருளச் செய்யவேண்டுமென்று சோமாசிமாறர் எண்ணினார்; அதன்பொருட்டுச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது விருப்பத்தைப் பெற நினைந்து அவருக்கு உவப்பான தூதுவளைக்கீரையை நாள்தோறும் மாறர் கொடுத்துவந்தாரென்ற செய்தியொன்று, பக்த விலாசத்தைத் தழுவிப் பெரிய புராணக் கீர்த்தனத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

அதைக் கூறும் கீர்த்தனம், "தூதுவளைக் கீரையைக் காதலாய்க் கொடுத்துவந்தார்" என்று தொடங்குவது. இதைப் பாடிப் பிரசங்கம் செய்கையில் வைத்தியநாதையர், "அந்தக் கீரையின் பெயராகிய தூதுவளை யென்பது சுந்தரமூர்த்திநாயனருக்கு, 'உங்களுக்குத் தூதாகச் சென்ற சிவபெருமானை இணங்கச் செய்யவேண்டும்' என்ற சோமாசிமாறர் கருத்தைக் குறிப்பித்ததுபோல இருந்தது" என்றார். தூதுவளைப் பாயாக வென்று அத்தொடரைப் பிரித்துப் பொருளும் கூறினர்.

சிலேடைப் பேச்சு

மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாரும் சிலேடையாகப் பேசுவதில் வல்லவர்கள்.

மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர் தென்னாட்டு யாத்திரை சென்றிருந்தபோது சிலகாலம் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் உடன் சென்றனர். நானும் போயிருந்தேன். கம்பனேரி புதுக்குடி என்ற இடத்தில் நாங்கள் மூவரும் அணிந்திருந்த ஏறுமுக ருத்திராட்ச கண்டியிலிருந்த தங்க மூலாங்கொடுத்த வெள்ளிவில்லைகளை நீக்கித் தங்க வில்லைகளையே போடும்படி தேசிகர் செய்வித்தனர். அப்பொழுது இராமஸ்வாமி ஐயர், "வெள்ளிவில்லை தங்கவில்லை" என்று சாதுரியமாகக் கூறி மகிழ்வித்தார்.

ஒருசமயம் மகா வைத்தியநாதையர் தம் தமையனார் முதலியோருடன் குற்றாலம் செல்லும்போது

அவருடைய தமையனார், "எவ்வளவு கல் தாண்டி யிருப்போம்?" என்றார்; மகா வைத்தியநாதையர், "எல்லாங் கல்லுத்தானே!" என்றனர்.

பக்கவாத்தியத் துணைவர்கள்

மகாவைத்தியநாதையருடன் பக்கவாத்தியம் வாசிப்பவர்களுக்கு அவருடைய சம்பந்தத்தால் உண்டாகும் மதிப்பு அதிகம். வாத்தியக்காரர்களுடைய திறமையை அவர் உரிய காலங்களில் வெளிப்படுத்தச் செய்து பிரகாசப்படுத்துவார். அவருடைய வினிகைகளில் வாத்தியம் வாசிக்கும் கௌரவத்தை வாத்தியங்களிற் புகழ்பெற்றவர்கள் யாவரும் விரும்புவார்கள். அவருடன் இருந்து பிடில் வாசித்தவர் பலர். அவர்களுள், தஞ்சாவூர்ச் சங்கீதவித்துவான் இரட்டைப் பல்லவி சிவராமையருடைய குமாரராகிய சுப்பராயரென்பவரும், பதினைந்து மண்டபம் துரைசாமி ஐயரென்னும் சங்கீதவித்துவானுடைய பேரராகிய சாம்பசிவையரென்பவரும், திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணையரும் முக்கியமானவர்கள். புகழ்பெற்ற வீணை வைத்தியநாதையரென்பவர் சிலசமயங்களில் வீணை வாசிப்பார். சாமரா வென்னும் தஞ்சை மகாராஷ்டிரர் ஒருவர் பல வருஷங்கள் அவருடன் இருந்து மிருதங்கம் வாசித்துவந்தார். தஞ்சாவூரில் இருந்தவரும் மிருதங்கம் வாசிப்பதில் இணையற்றவரும் வாய்ப்பாட்டில் வல்லவரும் ஆகிய நாராயணசாமிஅப்பா என்பவர் சில சமயங்களில் மகா வைத்தியநாதையருடைய வினிகைகளில் மிரு

தங்கம் வாசித்ததுண்டு; அக்காலங்களில் அந்தச் சங்கீத சிகாமணியின் பாட்டைக் கேட்டு அவர் அடைந்த சந்தோஷத்திற்கு எல்லையில்லை.

மாணாக்கர்கள்

மகா வைத்தியநாதையரிடம் சிக்ஷை சொல்லிக் கொண்டவர்கள் இராமநாதபுரம் பூச்சி ஐயங்காரென்னும் ஸ்ரீநிவாசையங்காரவர்கள், திருப்பெருந்துறை ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி சிவனவர்கள், சிதம்பரம் அண்ணாமலை சங்கீதக் கல்லூரிப் பிரின்ஸிபால் * ஸ்ரீ சபேசையரவர்கள், உமையாள்புரம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிநாதையரவர்கள் முதலியோர். இவர்களுள் பின்னுள்ள மூவர்களும் இப்பொழுது சங்கீதத்தைப் பரிபாலனம் செய்து வருகிறார்கள்.

சந்ததியார்

மகாவைத்தியநாதையருக்கு வேதாரணிய ஐயர், விசுவநாதையர் என்ற இரண்டு குமாரர்கள் இருந்தனர். இருவரும் இப்பொழுது இல்லை. இருவருடைய சந்ததியார்கள் இப்பொழுது உத்தியோகங்களில் இருந்து வருகிறார்கள்.

தலைமைப்புகழ்

மகாவைத்தியநாதையருடைய திறமையை அறிந்த வித்துவான்கள் அவருக்குமுன் பாடுவதற்கு

* இவர்கள் பல வித்துவான்களுடைய கீர்த்தனங்களைத் தொகுத்து ஒரு புஸ்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஸ்ரீ மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாரும் இயற்றிய கீர்த்தனங்கள் காணப்படும்.

அஞ்சுவார்கள். திருவாவடுதுறை மடத்தில் சில சமயங்களில் சங்கீதவித்துவான்கள் பாடலாமென்று வருவார்கள். அக்காலத்தில் மகா வைத்தியநாதையர் வந்திருந்தால், தங்கள் எண்ணத்தை வெளியிடாமல், "மகா வைத்தியநாதையரவர்களுடைய பாட்டைக் கேட்டுப் போகவந்தோம்" என்று சொல்லி விடுவார்கள். அவருடைய காலத்திலிருந்த வித்துவான்களிற் பெரும்பாலோர் சம்ஸ்தானங்களிலும் ஆதீனங்களிலும் அவர் இல்லாத காலத்திலே வந்து பாடிப் பரிசுபெற்றனர். அவர் சங்கீதத்தைக் கேட்ட இடத்தில் தங்கள் சங்கீதம் இனிமையைத் தராதென்ற எண்ணமே அதற்குக் காரணம். அவர் காலத்தில் பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலிய பிரபல வித்துவான்கள் இருந்தார்கள்.

அவரை ஜயித்ததாகச் சில வித்துவான்கள் வெளியிடங்களிற் சொல்லிக்கொள்வதுண்டு; அஃது உண்மையன்று. அவருடைய தமையனார் மந்திரசக்தியால் மற்ற வித்துவான்களை அடக்கினரென்று பொறாமைக்காரராகிய சிலர் கூறுவர்; அதுவும் உண்மையன்று.

அவருக்கு அவர்காலத்தில் இருந்த தலைமையான புகழ் வேறு யாருக்கும் இல்லை. ஒருமுறை சென்னையிற் சில கனவான்கள் கவர்னருக்கு விருந்து நடத்தினார்கள். அந்த விருந்தில் ஒரு கர்நாடக சங்கீதக்கச்சேரியை நடத்திக் கவர்னரை மகிழ்விக்க அவர்கள் எண்ணினார்கள். அவ்விருந்துக்கு வரும் பெரிய கனவான்களுக்கிடையே பாடும் தகுதியுடைய

வர் மகா வைத்தியநாதையரேயென்று தேர்ந்து அவரை வருவித்துப் பாடச்செய்தார்கள். அவர் அந்தச் சபையின் பெருமைக்கு ஏற்றவண்ணம் பாடினர். கவர்னருக்குவிருப்பமாக இருக்குமென்று இங்கிலீஷ் நோட் முதலியவற்றையும் பாடி மகிழ்வித்தார். அந்த விருந்து எல்லாவகையிலும் மேம்பட்டதாக இருந்தது. அதில் மகா வைத்தியநாதையர் வழங்கிய இசை விருந்து எல்லாவற்றிற்கும் கிரீடம் வைத்ததுபோல அமைந்தது. அதுகாறும் கவர்னருக்கு முன் கர்நாடக சங்கீத வித்துவான்கள் பாடியதில்லை யென்பர்; ஆதலின் அந்நிகழ்ச்சியால் மகா வைத்தியநாதையருக்கு இருந்த மதிப்பு அதிகமாயிற்று.

மகா வைத்தியநாதையர் தாம் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் சிறப்புப்பெற்றார். அவர் சங்கீதத்தைக் கேட்டபேர்களெல்லாம் இன்பக்கடலில் ஆழ்ந்தனர். அவர் கதையைக் கேட்டவர்களெல்லாம் சிவபக்தியுணர்ச்சிபெற்றனர். அவருடைய சங்கீதத்திறமை தமிழ் நாட்டிற்குப் புகழை உண்டாக்கியது; சங்கீத வித்துவான்களுக்கும் பெருமையை அளித்தது. அவர் இன்றும் பலருடைய உள்ளக்கோயில்களில் தெய்வமாக இருந்து விளங்குகிறார்.

* "வசையுணரு முழுமுடர் துளைச்செவிக்கும் இன்பன்றி
வழங்கல் செய்யா
இசையுணரு மியலுணர்வுங் கவிநவிலு மியலுணர்வும்
ஈசன் பாத

* பெரிய புராணக் கீர்த்தனச் சிறப்புப்பாயிரம்.

நசையுணர்வும் வழுவாநன் னடையுணர்வு மோநநுவா
நணுகி வந்த
திசையுணரு மிசையுளமா வயித்தியநாதன்"

என்று கும்பகோணம் காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டித ராக இருந்த தியாகராஜ செட்டியார் மனங்கரைந்து அவரைப் பாராட்டி யிருக்கிறார்; அவருடைய உண்மையான உருவம் நான்கு தன்மைகளாலாகியதென்பது இச் செய்யுளிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவை மூடர்களுக்கும் இன்பந்தரும் சங்கீத ஞானம், அருந் தமிழ்ச் செய்யுள் ஆக்கும் தமிழறிவு, சிவபக்தி, வழுவாத நல்லொழுக்க மென்பவை. இந்த நான்குமே மகா வைத்தியநாதையரின் உருவம். இக் குணங்கள் அழியாதவை; இவை உள்ளவரையில் மகா வைத்தியநாதையரும் அழியா உடம்பினை உடையவரேயாவர்.

Kesari Printing Works, Madras.